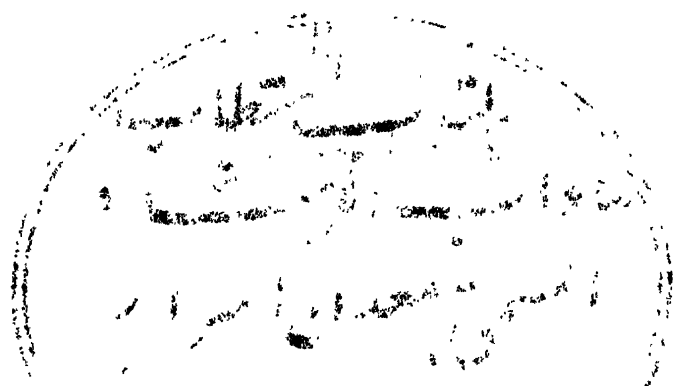

مكتبة

الكتاب

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

[illegible]

[illegible]

مجلس شورای ملی و دولت

و کما یکریم سیرین و در آب سیده گریان نکند سیرین و در کوه گریان

پیشانی کیسی ہی آغا ہو رہی کہ ازماقت کا ربشتہ دار بخیر صبح رواں میسر ہو

ارت نمود و محمی بفرشتی بان رسیدن عکسش نمود. ملک یاشی سیدانو

سفر و دنیا را می بیند و در میان عالم برآمد که بعینت از پی حضرت بود

در این شهر گویند و سبب شهری است که در دوازدهصد سال پیش

ماہر قلم کا نام قدس سرہ اللہ تعالیٰ روضہ رسالت، غزنی، افغانستان

شهرت و نام و...

ذكره المرحوم في كتابه في كثرتها من احوالها وادوارها وحوادثها

بسم الله الرحمن الرحيم

در این کتاب به بیان و تفسیر این احادیث پرداخته شده است.

...

بر مودت و احترام و در صورت لزوم بر مودت و احترام

1944

... ..

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مولد است از این دین و بدو توان گفت متوجه سیر عالم ابروی که
و بعد از آنکه بخت عالم ابرو نشان شود آنکه گرفت از او دست
نموده و این طریقه عالم نقشه به قدس الله تعالی را در هم ریخته و حق یون
بسیار جنبه بردار سیر آفاق را بکار لغو نموده استهای دیگر این دانشهای مردود
داده و شروع سنوکت طریقت را ابتدا از عالم امر میگویند چنانکه این وجه نشان اعتدال
حریف است و از اسم و معرفت جزوات اقدس آبی می نشان نموده است از قریه پیشتر
حق کو این طریقه در خصوص سیر نمودن این حضرت سیر عالم ابرو در حق از دنیا است
و در اینجا نشان و جوی چند بدل می آید و در اینجا و در اینجا و در اینجا
وجه اول آنکه سیر انفسی متضمن محبت است رباعث از یاد عشق و تدن و ذوق
میگردد و در مورد که از برای فرایده و شک نیست که قطع ساختن راهی به است
خداوند محبت بیای را است و مجاهد و بیرون سیر است و در این
قدس الله تعالی از برای این میفرماید شوی سیر را به طریقه
به روی نامت ساه که از این راه بود و درونی میگویند که بود و در این
از ترس نباید به عاشقان بران و از برق بود و از ترس جان اوید و این هم
هم کو فرق عظیم به عشق آن شعله است و چون بر فروخت هر چه بود و در آنی که در

[illegible]

[illegible]

ویرگی

نورانی که در این جهت پناه بر آسمان را در هر روز و در هر وقت و در هر مکان

بسم الله الرحمن الرحيم

والتكامل في الحكم والسياسة والادارة والاعمال العامة والخاصة

والله اعلم بالصواب

شهریار ابرار گیاره سوره نوره و اعلیٰ العاصم و در سوره که در سوره

الحکومہ سرحد ہند پر مشتمل نظم و ضبط بحوالہ اعلیٰ منسوب اور بہت سیکڑاں شہر اور پورے

سکونت از حق مشور فی محبت موم آید شود و از محبت دور با ما فی مشور

روایتی فی سببہ ذوالحجۃ و غیر ذلک من سوانح حضرت علی علیہ السلام

علاوة على ذلك، فإنَّه لا بدَّ من أن تكون هذه الأبحاث والدراسات مستقلة، بعيدة عن أيَّ تأثير خارجي، وأن تكون نزيهة، بعيدة عن أيَّ مصلحة شخصية أو جماعية.

فان الله تعالى قد سمع ما تقول ويعلم ما تنهت عن ابائكم

درایت ایشان ندرام یافت و بسته ای ایشان حکم نمی دیگران دادند

فی ثلث فصل، حرمت چاکه، و توابع آن حرمت مشی مذکور

لاسل و کربل شکی و کربلای بدو از لایحه نویسی و پیرانش عبد مردم از

و الهی نقش حکم در پیش از همه ستمانی است چون از هر دگر آن
جل شاد بودندی طریق این حکم است و طریق دیگران است چنانکه کمال این صفت بود
تکلم نقش در پیش از همه ستمانی است و هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
ماند محبت نشان میدهد و در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
نموده و خاصیت در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
و در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
طریق مالک است که در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
خلق و شرح نواد و به از ستمانی است و هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
این طریق عالی حدیث است که در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
که عبارت از ذکر اسم ذات خداست این طریق است که در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
دل خود را مقابل شیخ ظاهر نموده و دیدن از ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
سبب برکت است که در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
عورات است که در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
که در ستمانی است که هر که در نزد او برسد و در آن کرم نماید و از او ستمانی
دل را مقصود کند و نفس را بر آن طریقت راه نمهند نفس را از راه و از راه خود را

[illegible]

[illegible]

همین بود که چون گریه باغ عذاب می آید غم بماند و در عجز و بیچارگی
بخت اولی که می شود و آنرا هیچ کس در دنیا ندانند و آنچه است که این سخن محض و بیستاد
که گریه و نیست که شایع طرفه طبع نقد نیست و درین است تعالی او را هم سیرتانی را که
همین سیرت نفسی قطع سیرت می آید زیرا که چون گریه باغ که مکان نفس و اسیر غم است
عذاب می آید بسیار بزرگ است و آنرا بهشت از عذاب جدا جدا در میگرد و وقتا عذاب خود
باید که نفس انسانی در عذاب در برده بود است و در ضمن خلق عذاب غم عالم اندوخته
شده و هر چه که حقیقت قاضی آنها دانسته و دانسته بر کائنات است باید که درین یک نام یک
از سر و دم خود هم ذات می آید که در تصور غایت که در کوه و دریا و هوا می آید
باید کرد و قاضی جد که در کتب دنیا هر چه است حصول انجا در قاضی قاضی
نفس عالم که آنست که در حال علم اصولی و فسانا شود و روی عذاب و تصور مع
سبب نه حاصلی آید و آنچه در دیده باطن ملکات ظهور نماید و یافت چگونه او را
تواند بود و آنچه بچشم ظاهر دیده نمی بیند و آنرا تواند نمود و هیچ کس از علم عالم
نفس نیست که در وجود این کس بوی نیست و بوی حسن و حرکت در میان او
مستوری پیر و میر و برهان آید و نشان دهد و تعلیم آتی نیست که ملکات در واقع خود
روان در میان می گردانند و با غنای پراشتیاری و پستای پراشتیاری و پستای پراشتیاری

[illegible]

این رساله را نوی علی شاه به حصول بی کامی و لغای زین
 عالم رسیدن است که بعد از آن در طرف ظهور و برکت است بهین و بعد از
 ظهور این تخت است فی الطاعت مذکور است بعضی کسین و قبل از این
 فرموده اند و بعضی پوستان بر کسین مقدم دانسته اند و بعضی یکی را مادر
 و زیم و لزوم گفته اند چنانچه شیخ الاسلام انصاری قدس است سرور میفرماید
 آئینای نوری و نور جز نیایی و آنچه فی حق حضرت است و او این تقریب است که
 سلطنت در عین قنای نیست و در عین عیان است چنانچه سیدان اگال
 ایراد است و بیاستن به این مشکل این است چون سیدان است بدینا و
 در عمارت ولایت عالم امر به بنای است آینه و این شمس را و ایام و اگر چه بعضی از
 طایفه بدولت قیاد و تقاضا فرموده باشند و بعضی نشسته باشند و طایفه
 طایفه که بدولت قیاد و تقاضا فرموده اند اگر چه در این بعضی از او نیایند
 زیرا که این طایفه که عالم را در مرتبه ولایت اند و درین یکدم این
 طایفه ایست و طایفه ایست و میباید که کسی بدولت مغزی است که
 جمیع حضرات را بدو اعیان و قطب غرض و او را در افراد و احوال
 او بدولت است و هیچ معیار است از توان است تعالی علیه السلام حق که تعالی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بعد از آن که بشارت و تعالی از او ارجح دان بر محبت قسم است **قسم اول**
اگر سالک هر دو **قسم** خود را به این حضور دل چنان تصور نموده که حضرت سید
تعالی عز و جل را که هر دو باطن و ظنی است **قسم** و حرم از راقیه و مراقبه قرار
است و از آنکه تقاریر را که در این بین منجکام ملکات دیده دل مشا به عجب برآید
گردد و نیت و تقاریر را بدست چنان که گفتند **قسم** و عجب چنانی و هم
لوشیم تا به فراموشی و درین بر عباد لا و الهی کتاب که فی و حصول کمال است
مستزاکان این تقاریر را در این است و این است و این است و این است و این است
عجب سالک میشود **قسم** از این **قسم** که سالک است و درین
خود لطف اند می خاد و نامی حضور را به دست شوق تمام درین پیداست
و درین بر تقاریر را که در این است و این است و این است و این است و این است
چون با حرم از راقیه اگر **قسم** که بعد از آنکه سالک است از این است و این است
علی شان و در خود با حرم از راقیه که در این است و این است و این است و این است
خود برده و بی صاحب شریک از حضرت است و این است و این است و این است
و از آنکه برین برکات است و این است و این است و این است و این است و این است
و از آنکه است که مشایخ عظام و در این است و این است و این است و این است

[illegible]

[illegible]

افسوس ای ملایک که در عین جلال و کبریا و عظمت اسلام و غیره احوال و امور با معجزات ظاهر
 و بران نمودن و افشای دشمنی است حکم از جناب ارحم الراحمین من و نکر و بعد از این است
 و تا آنکه فرود آمدن از درگاه و ظهور انبیا صلوات الله علیهم و علی آله و سلم و ایمانی ارشاد
 و هدایت میوه بود هر که اسعاد و نازی نصیب داده بود و معجزات و معجزات نمود
 و از این خوشگوار ایمان اسلام کام حائز شیرین فرموده حیات جاویدی مییابد
 و اگر شقاوت نازی شان حاصل شود و در روز از قبول دعوت رسالتش با خبر
 از دولت عظماء اسلام و جلالت شایسته و بیان محروم ولی نصیب گردیده و از
 عاقبت عجزت فاسقین مندم گرفته و شده بر کشتایدی عیادت کما قال الله تعالی منهم
 من لم یسألهم عما یصلحون بر اصل من بودیم و گوئیم که حق سست هزار شانی نیز همان عیادت
 و وقت ما می و در تعبیر اسرار است عظام و ظهور غیره احوال و امور با معجزات ظاهر
 و بران نمودن و افشای دشمنی است حکم از جناب ارحم الراحمین من و نکر و بعد از این است

و بعد از این است حکم از جناب ارحم الراحمین من و نکر و بعد از این است
 و تا آنکه فرود آمدن از درگاه و ظهور انبیا صلوات الله علیهم و علی آله و سلم و ایمانی ارشاد
 و هدایت میوه بود هر که اسعاد و نازی نصیب داده بود و معجزات و معجزات نمود
 و از این خوشگوار ایمان اسلام کام حائز شیرین فرموده حیات جاویدی مییابد
 و اگر شقاوت نازی شان حاصل شود و در روز از قبول دعوت رسالتش با خبر
 از دولت عظماء اسلام و جلالت شایسته و بیان محروم ولی نصیب گردیده و از
 عاقبت عجزت فاسقین مندم گرفته و شده بر کشتایدی عیادت کما قال الله تعالی منهم
 من لم یسألهم عما یصلحون بر اصل من بودیم و گوئیم که حق سست هزار شانی نیز همان عیادت
 و وقت ما می و در تعبیر اسرار است عظام و ظهور غیره احوال و امور با معجزات ظاهر
 و بران نمودن و افشای دشمنی است حکم از جناب ارحم الراحمین من و نکر و بعد از این است

[illegible]

[illegible]

همانکه در این خط در وقت بر کشت پیوسته و اعظم خبر است و این را بنا بر لغت
یکبار و این است که خیر است و غیر ایشان عالم را بنا بر است مصلی است علیه السلام
عالم را بنیاد بنا و بی اسرائیل داده اند و خود را بنیاد وجود علی الکفایت و کفایت هر
نهی بر سر از علمای این است مجرده تعیین نمایند که اسیای دین و شریعت قرار
علیه السلام و بعد از حضرت زکریا که در اجماع ساله و وقت بعثت از اعظم است
و پیوسته در آن وقت انکشاف شود و اندر هیچ وقت عالمی عارفی تمام الحرف
و کار است که قائم مقام آنکه اعظم باشد و انقیاد و انکشاف شریف و هم از
عبادت کلام علامه جلال الدین سیوطی و است علیه السلام و در شرح عقاید
ایش از آن حضرت بوده اند از فضیلت ایشان نهی که ذکر ریاضه است طاهر
و با برکت از آنجمله از عارف کامل شیخ الشیخ حضرت احمد با برکت
قدس سره تعالی سره که در مقالات قدسی آیات خویش بر نگاشته اند که
بعد از من نیست من پیش من پیدا شوند آخر ایشان بعد از من در راه اول
طیور نماید و در هر افضل باشد لفظ نام پاک آن شد و نا وین شیخ
بود و خرا عارفین و بعد پیوسته در فیم شهود اینچنین است بی نیامد و وجود
روی پاکش در شایسته انجمن بجز کر حسین این عالمی از کاشش است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

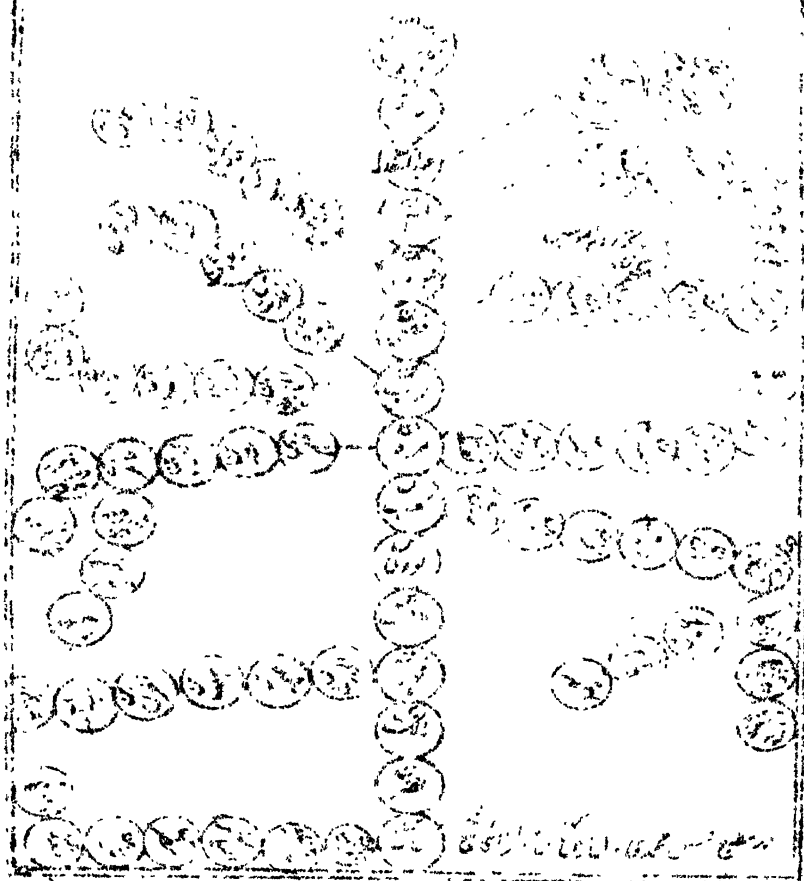
[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

من است حضرت امام حسن (ع) از ائمه اربعین در وقت علی کرم الله وجهه و محمد باقر (ع) است
 حضرت ابی طالبی خاتم النبیین است تعالی عنهما بیت ائمه اربعین علیهم السلام
 تعالی علیه و آله و اهل بیت

شبهه علیه استقامت ایشان در ویرانی است و در میان ایشان

[illegible]

[illegible]

نزدیک زانوئی چپ برود از آن جا لا اله الا الله گویند زانوئی چپ
گذر نموده بکشف راست برساند و زکشف راست الا الله گویند زانوئی
چپ ضرب کند و دو گذشتن از زانوئی چپ بطرف زانوئی راست
انفی کند خطرات نفس را و بر رسیدن کشف راست زانوئی چپ
و شجاعت نفی کند خطرات طغی را و در ضرب نمودن الا الله از کشف
راست زانوئی چپ اثبات کند خوار است روحانی را بر حضور
دل و در وقت گفتن از خدا کر برادر دارد انگشت تهمانی دست و پانجا
چنانچه در وقت گفتن لا اله الا الله برادر دارد انگشتان مذکور را و
در وقت گفتن الا الله باز بجهت قیام میست و یکبار باین ذکر کرده
باشند خدائی عزوجل یاد در هنگام گفتن لا اله الا الله بختم نمودن است
و از آنچه بنظر می آید نفی آن است و هنگام گفتن الا الله چشمها را
مورد از چپ و اثبات نماید حق را و مداومت در این ذکر از جمله
شماره اول است در جمیع اوقات بوجهی گفته اند که در شب و روز
باز باین دعا گفته باشد و بعضی را آنند که در هر روز ده بار بگویند
و شب را نیز بر همین شش بگویند و چون از ذکر فارغ شود بخت

[illegible]

و بعضی گفته اند که بسته می ملا خطه لا معبود و متوسل ملا خطه
 لا مقصود و گفته منتهی ملا خطه لا معبود و گفته و این ذکر الاله و
 ملکی نامنه و اشاعت خالص نیز گویند بعد از ذکر اسم و دست
 و طریق او آنست که جمله مذکوره را مراعت نموده سر خود را از
 بستان چپ برداشته بکف راست رسد و از کف راست
 دست را گویند رسیده بستان چپ غریب کند و این ذکر را هم
 دانت را جبروتی گویند و ذکر اسم مجرد نیز نامنه چون این ذکر
 اسم ذات حدوت و حضور دست دهد بکمال حاصل کند بعد از ذکر
 تبار مشغول شود و طریقه او آنکه بخد ف جله معبود بکمال معنوی
 بنشیند و هر دو دست بر روی زانویند و سر خود را پایین برد
 زانو بر روی زانویند و ناف با و از نظر کشیده بحسب نفس
 بدماغ و آن جا قدر یکسره که قرار دارد باز از تحت ناف بر ستود
 س بن آغاز کند و بعد از آنکه دست راست را بر ستود
 دست چپ را بر ستود و بعد از آنکه دست چپ را بر ستود
 دست راست را بر ستود و بعد از آنکه دست راست را بر ستود

[illegible]

مانی افغان است چون در شمس بوده حدت او گشت
 می باشد و در این زمان که در شمس بود
 است حق را در وطن او مطلقا نپذیرفت و در
 اینها کتا گفته و چون به قسم یک یک می آید تا که
 و اما بعد نمود و ملاحظه نماید این همان حدت است که
 کما مله خود را باطن بود و اکنون ظاهر و پدید است
 مرا فیه آنکه خود را در خاک خاکی کند و خاک را در خاک
 و آنست که هوا را در هوا و آتش را در آتش و نور را در نور
 و روح را در همه قضا و اگر کسی آید و بخت فیه سنی روحی
 در حق و این را عروج و نزول می نامند
 سراجی آنکه اندک حاضری گفته بطرف آسمان چندان
 نظر کند که چشمش خیره گردد و از این آید ناظری
 گفته بر سه بینی افتد نظر کند که چشمش تیره گردد
 قسم مرا فیه آنکه محمود گشت را در ایامی گفته
 و حدت تصور نمود ملائکه در عالم و هوالمعلوم

حصه اوله و در هر یک از این حصه ها طایفه ها و اقوام
 و ملوک و امرا و بزرگان و خاندانها و قبیله ها و
 گرویه ها و جمعی از عوام و فلاحان و روستاییان
 و اشراف و اعیان و ارباب و تجار و صنعتگران و
 و غیره و اینها را در هر یک از این حصه ها و
 و اینها را در هر یک از این حصه ها و اینها را
 و اینها را در هر یک از این حصه ها و اینها را
 و اینها را در هر یک از این حصه ها و اینها را

پس چون طلبی نیکه شد شیخ بطلب حق جل و علی یاید
باید که شیخ اورا امراتناره فرمایند خود هم استناره بکند
هرگاه استناره برود موافق افتد اول اورا بصوم پنجشنبه
والاست نماید جب از آن درود و دستغفار و طریقه

توبه که صورت است است پنج است تلقین نمودن دیگر
البی جلدی مشغول گردانند و توجیهات کثیره خود را
RIPT از وی دریغ ندارند تا آنکه رذلت و ضلالت ذکر در بیان
او جایگزین نگاه بدخول از جبین امر نماید و طریقه را بطریق
پوشیده سازد از کار و انکار و مشغال و توجیه احوال و ردال
داشته باشد و یکساعت محبت شیخ را از دل بیرون
نکنند بلکه همه وقت در از دین محبت است این معانی
باشد و طریقه ذکر این سلسله علیه بر دو نوع است
ذکر جلی و ذکر خفی چنانچه گشود طبقات سماوی دانند بدگر
جلی و گشود طبقات اخفی را بدگر خفی مربوط داشته اند
و آن ذکر کلمه طیب لا اله الا الله است که بجهت
فتح ابواب خرفانی اسرائیل و برپایی نامش و بجهت ابواب
مختفی برآمدن کرم اخفیه نیز گویند طریقه آنکه مجلسه معلوای
بر راهبایت نمودن کلمه لا اله الا الله طویل از ناف کشیده بکثرت
راست بفرق سر رسانند و در این نفس دیگر گرفته

و الا الله را بقوت تمام و شدت به از فرق سرشته
 و در این جان نفس دیگر گرفته بود از فرشته و در میان گفتن لا اله الا الله
 چنان تصور کند که محبت غیر خدا فی جلی شانه از دل چون
 نموده در پس الله اعظم و مع این کلمه را چنان
 تصور کند لا معبود و لا مقصود و لا موجود و لا معبودان
 اسم سمیع و بهیر و علیم بطریق عروج و نزول تسلیم نماید
 با سماء مسطور بطریق عروج کرده با فضا باز به این طریق
 علیم و بهیر و سمیع نزول نماید باز به سوره سلوک عروج
 و نزول کند ثم نشستم در علم کثرت ذکر این اسم و بلکه
 از صفات زکیاست الهی جلشانه باز می آرد طالب
 ردا از جمیع اعیان باشد نشسته بعد از آن ساکت و ایستاده
 انفس من مشغول کند و طریق او این است که چون
 نفس خارج شود و هنگام بر آمدن نفس از او
 گوید و هنگام در آمدن نفس گوید در حین گفتن
 نفی محبت ماسوی نماید و در حین گفتن

محبت حضرت حق به از عز و شأنه را در درون خود اثبات نماید
بعد از آن او را بخلوت و در این ترغیب نماید و چند چیز در خلوت
بسالک لابد است صوم و دام و قله طعام و کلام و ترک
صحبت عوام و ارتباط مرشد علی الدوام و رعایت اولیای حق
شهر اطمینان و دوام و خود در همه اوقات انگه در وقت
در آمدن خلوت اولیائی را است بخود در خلوت بند و بگوید
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم قل اعوذ برب الناس
تا آخر بخواند بعد از آن پائی چپ را بندد و در وقت نهادن
پائی چپ بگوید بسم الله الرحمن الرحیم اللهم ارزقنی
میتة و اشغلنی کما لیت و اجعلنی من المخلصین بکلمات
ذاتک یا انیس من الانیس له رب لا تدرونی فردا اوت
خیر الوارثین بعد از آن رو بپس بر جاده استاده شده
سه بار بکلمه تجید و یا زده بار انی وجهت وجهی للذی
فطر السموات و الارض حنیفا و ما انا من المشرکین
بگوید و چهار رکعت نماز بدستگاه بکند و در هر رکعت بعد از

از نفا که هفت بار که بنده ابر کسی دست به بقل بود و یکبار
آمن الرحمن بخواند چون از نماز قیام شود سجده شکر ادا نماید
و در سجده اول بگوید تسبیح یا فتاح و در سجده ثانیه یک
تسبیح یا باسط بگوید بعد از آن باز یکبار مذکور شده است
مداد است نماید بعد از آن بجزایه این سوره علیه جلیله منقول
گردد و طریقه اوست که مستقبل قبله بدون از نیت ادب
نشیند و در دو دست خود را سوئی پشت بر هر دو کتف
خود چون مصیبت زده گمان جمع نموده سر فرو داند از خسته
بر دو چشم بر بسته بجزو دل چنان تصور نماید که محو است
حق سبحانه و تعالی و ناظر است و من بجزو او بزم و در این مرتبه
جند ان مستغرق گردد که اثری از شعور نماند و حیرت
و محویت فرو گیرد

پس که افعال باطنی درین طریقه
سوره علیه الرحمن بعد از آنکه پیران من و خدا را بنمایان من
الان.

بر این اقسام فرموده اند اول آن باسن النفس است که چنانکه
واقف نفس خود باشد که غفلت و آن راه نیابد و آن برود
قسمت آنکه چون نفس داخل بدن شود قسم
فات گوید و چون نفس برین آید بگویند آنکه
در دخول نفس لاله گوید و در خروج الاله گوید و این شغل را
در جمیع حالات در شته باشند بعد از آن ذکر چهار ضرب است
و آن نیز بر دو نوع است آنکه جدی چهار زانو را که در
طریقه علیّه قادر بر بیان یاقته است رعایت نموده سه خود را
بر زانوی چپ برده کلمه لا اله الا الله را از زانوی چپ بگویند
سپس بر طریقه آغاز نموده بر زانوی راست گذرانند لا اله الا الله را
گفتن راست ضرب نماید و در آن حال نفس برقرار نموده
کلمه الا الله را سه مرتبه بگویند نفس و شد شدید
بر دل زنده باز از سر آغاز کند در چنین گفتن لا اله الا الله کند
الله با طه را در چنین گفتن الا الله اثبات نماید موجود بر حق را
آنکه کلمه لا اله الا الله را بگوید و بگویند نام با طه

نفی شده خطرانی که مذکور می شود باید او نفسی از زانوی چپ
 کشیده بر زانوی راست گذارد و کشیده بگفته است
 رسانند و افتد رسی در دهان نماید که سه ضرب در یکدم
 باین هر سه محل صورت پذیرد و ضرب چهارم
 را بر دل زند و ضرب اول که محل آن زانوی راست
 چپ است نفی کند خطرات شیطان را که مستباح
 عظام مقام شیطان را بجانب چپ قرار داد و اندوهر
 ضرب دوم که محل آن زانوی راست است نفی کند
 خطرات نفسان را که نفس شیطان مقابل
 بکشد گراند و ضرب سوم بر کتف راستی که خطرات
 ملکی را که آن مقام فرشته است از کلام الکاتبین در این
 هر سه محل نفی هر خطره مزبوره را جدا جدا بکند بعد از آن
 در ضرب چهارم که بر دل است اثبات کند خطره
 جهانی را که القلب عرش الله تعالی گفته اند
 چون اینجا است ملکه شود و ساکن از سیرافاتی
 بهره و اگر دو بعد از آن بدگر قلبی که تعلق بسیر

انفس دارد مشغول گردد و طریقش این است که ششم
مبدأک انسداد باطل است این صفت بطریق عروج و نزول
در دل بگوید

این ذکر ملکه دل حاصل شود انگاه سیر انفس که بلا مکانی
موسوم است قطب سالک شود از کلمات
فنائی که عبارت از نشیانی ماسوی السدست بهر و گردد
و در جمیع این اذکار و اشغال رابطه قلبی اشیع داشته
باشد و یک ساعت غایت او را از دل بیرون کند
بعد از آن بمراقبه پردارد مراقبه اینظرفیه علیه اله است
که بر دو کسین نشسته هر دو را نور آستاده گردد
بر دو چشم بر لب سه خورادر پردوز انو نهاده حتی را حاضر و ناظر
نصر نموده استغراق و انجذاب در آن حاصل نماید
بانی اینها بحقیقی رسیده و کز محنت کفر و دین شوره زود
از که بر زبان نه در باشد یک قطره سپرد باشد ربا لاترغ قلوتا
بد از حدیثنا و حسب لنا من لدن رحمة الله العالی العالی

مناجات

ای خدای پاک و بی چون و چنان ز بنام تو دستگیر میکنم
 این صغری بیمار و دسکین گدا از تو میخوانم عطای انتقام
 جزوت و بگزیدار و دیر گیس راه گم کردست بهانش بهی
 حامل بار امانت شب بجهل لطف کن از غفلتش اور لعل
 بر سرش از چار سو صد رفت دست برگیرش که وقت رافست
 از جوی خسته خسته جان شده شش چهره را چار طبعش زنده
 خاطرش اندر شش و پنج ابر نزد جاننش پای بند شش دست
 مانعانش فتاده و در جوی نیرول زیر بار نا گهی
 پرستش و بطون مای شریف از کرم اور نه خطی نشین برون
 ای بخت شرف فان مجید کن در اغوشش آرم ز غمش به
 وی بخت سائر ربانسان گر بر کنج نهانش کن حیان
 تا کسب جان اندام حالت نثار
 بر دل افسرده را غمش بهار

بسم الله الرحمن الرحيم

قوله تعالى وتلك الامثال فحشر بها آلهم من قبلهم
بودیم از آن دهه سلم جامه نداشتند و یکی برهنه بود آن برادر برهنه قدری
در درآستین داشت بیازار رفیقیم تا به جهت شکار بر سر و کمان بخیریدیم
قضا رسید هر چهار گشته شدیم و بدست چهار زن ده برخاستیم انگا چهار
کمان دیدیم سه شکسته بودند و یکی بر دو گوشه و هر دو خانه نداشت
آن برادر برهنه در در کمانی گوشه و بی خانه را بخیرید تیر می تا به
تیر دیدیم سه شکسته بوده و یک بر و پیکان نداشت آن برادر
برهنه تیر را بخیرید بطلب صید را شدیم چهار آنگه دیدیم سه مرده بزرگ
و یک جوان نداشت برادر برهنه در در کمان کشر تیر از آن زن کمان
بی خانه و به گوشه کن تیر بر و پیکان را بر آنگه آنگه بجان زد و گندی
می بابت تا صید را بفرست بدیدیم چهار کمان دیدیم سه پاره پاره بودند
و یکی بر دو گوشه و بی خانه نداشت صید را بر آنگه کمان بگرفت و بی خانه به شکار
بستیم خانه می بابت که مقام کنیم و صید را بخته سازیم چهار خانه دیدیم
سه در سیم افتاده بودند و یکی سقف و دیوار نداشت در آن خانه بی سقف

و بعد بوار و آمیم و یکی چیم بر طاق بند که هیچ وجه معیده
درست بر آن دیگ پیچید چهار گز زیر پا گذاشتیم دست باکی
دیگ بید چون شکار بخت شد شخصی از بالای خانه بیرون
آمد که بخش من بدید نصیب مفروض دارم برادر کامل مکل رکین
نشسته بود استخوان شکار از آن دیگ بر آورده تیرگی سروی
درخت نزد الو از پاشنه پا بروی بیرون آمد بر آن درخت
رفتیم خبر بوز کاشته بودند و بفراخ کب میدادند از آن درخت
با دستان فرود آوردیم و غلبه زد و ک ساختیم و باطل دنیا گذشتیم
چندان بخوردند که ماییدند پنداشتند که فریب شدند از خانه
بیرون نتوانستند رفت در سجاست مانده اند و با کسائی
از کید آن بیرون آمدیم و بر در خانه بختیم و بیرون
شوم از باب القصوف اول الالباب تصور است و این خلاصه

بار نماز و السلام

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد از حمد خدا و نعت خورشید ایضا و منقبت اک و الهی

مقدّم

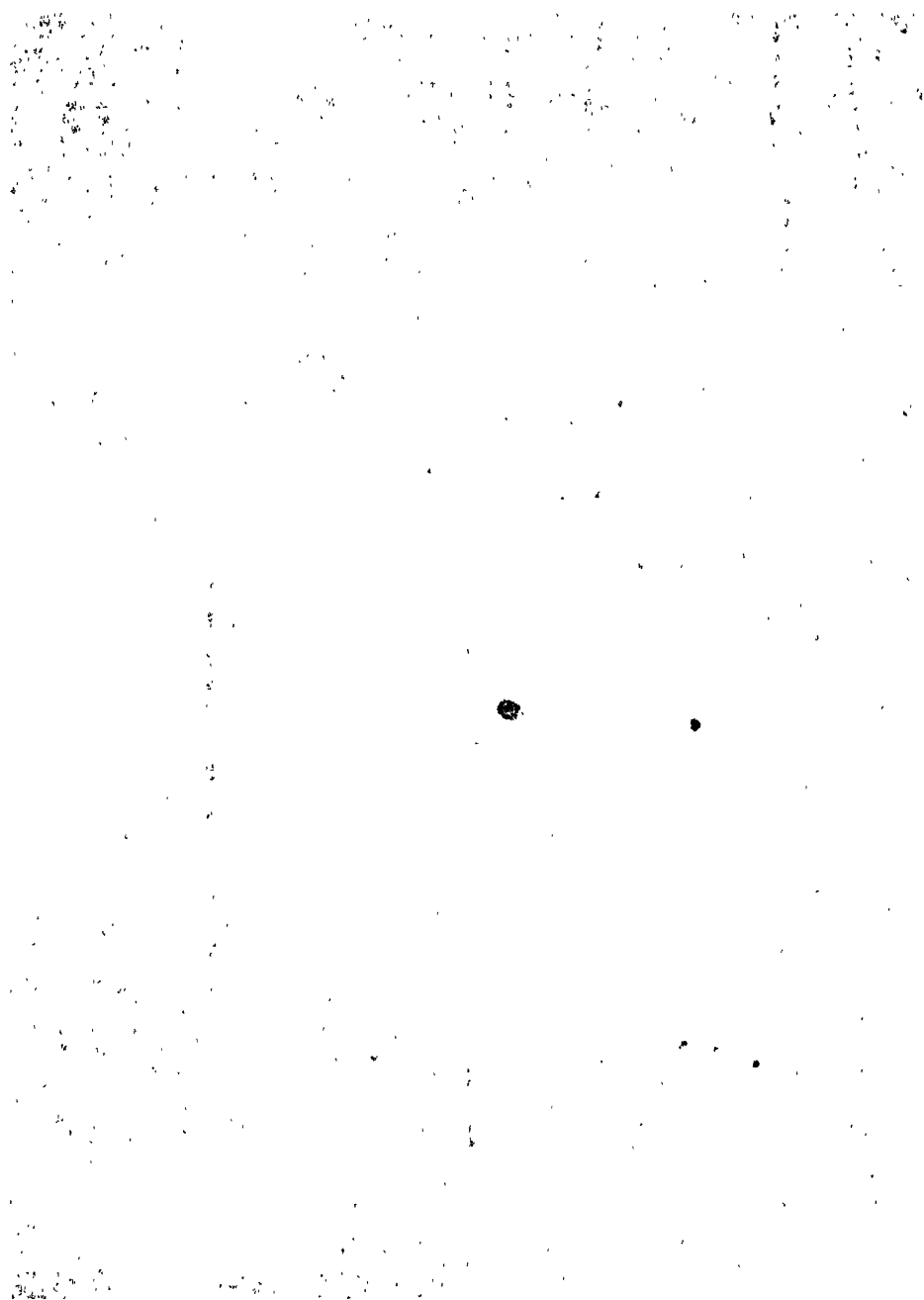
مقتدا و اضع راعی باطن آرای سالکان سکون باد که روزی
این بند بکار بند محمد و اله موسوی خاک تهنانشسته بودند
ناگاه دو تن از فقر وارد گردیدند و یک ورق کاغذ مرقوم
شتمن غلبه های اسرار که عقل به آسانه حل آن نتواند
آوردند و این ورق را از مدفوع استادان گنجشاه
حضرت محمد مجتبی گیسو در این نوبت صادر کرده یافته شد
و ضل و عکابردیم و استکشاف معانی آن کردیم فرمودند این
کلمات مهمل نتیجه نذرند خیالات بیفایده است معنی ندارد و کلام
سید محمد گیسو از چشمتی رحمة الله علیه است از انجا پیش نظر
صاحب رشاد و مشایخ پاک اعتقاد بردیم و التماس حل آن
ر موز مشکل کردیم جواب دادند که این عبارت اسرار عاشقان
و مستان جام معرفت است و غیر از ایشان کس دست رس بر
آدراک مقاصد آن نیست از هر دو جانب آمد شدیم ورق را پیش
خدا آوردیم و می دانیم که خویش بند نواز این کلمات را سهله نمود
البته فائده در آن درج کرده باشد اکنون شما چه میفرمایید گفتیم ای

و روی نشان این و حق کاظمین بپیکرید و بعد از دور و دور
آه بر تافکی در آن غایم اگر عقل ناقص در تاید بر سر اینها
شرعی بیاریم و این عقده محض بر صاحبان و طریقت بکشیایم
گفتند مقصود ما همین است پس قلم برگزفتم و توفیق از حق
خواستم و شرح آن کلمات با مداد روح پر فتوح آن بزرگ
وار باین نوع آراستم حق که دعا و ملک آلا مثال نظر بها
لناس لعالم تنفکر و تفکر این آیه که کرم بر کلمات
مقصود برای تبیین حقائق پرده عیشها و ترغیب
به تفکر در استداراک مطالب است و معنی آیه که این است
که ما این تشبیهات عقل میزنیم برای ناس تا فکر و فواید غایب
و این مثلها مدعا را بکنایند این جاحق ناس خود را انسان
نگفت چرا که آن دیگر است و ناس دیگر بدانکه آدمی چهار گونه
نام دارد انسان و آدم و بشر و ناس و برای هر نامی مقامی است
یعنی در مقامی که میسر و یک صفت تازه در او پیدای که
مناسب بان صفت موصوف میگردید پس در وقتی که روح مجرد بود

وهور بقاب سببی اتصال در اختلاط نیافته بود امانت قبول
مردمان گفته اند قوت شما لقد خلقنا الانسان في احسن
تقويم بعد از آن چون خاک خیزد و قباب مرتب گشت نام
او آدم گردید قال النبی صلی الله علیه و سلم کنت نبیا و آدم
بین الملام و الطین بعد از آن که از نفخ روح امتزاج علوی میل
بهم شد و کثافت و لطافت و نور و ظلمت هر دو در آن صورت
یاخت بستگرفته شد قوله تعالی خالق بشر من طین بعد از آن
که ظمهور لغت و زبان در او شد و صرف شیطان را شنید و عهد
فراموش کرد و گندم خور دنیا س گفته شد یعنی شیطان کننده
قوله تعالی ان کثیر من الناس بلقاء ربهم لغا فزون
بسی کسی که شقی و سراپا بدی است مثل کفار و فاسق و او با شر او تا
و کسی که و صاف حمیده کم دارد و اخلاق ذمیمه زیاده تر مثل رقیم
حروف و دیگر مدحیه او بیشتر است که تنقید شریف مانده و کسی که
اخلاق ذمیمه کمتر و او صاف حمیده بیشتر و در عبادت الهی کمتر است
مثل مؤمنین و صالحین و عابدان قلاشع او آدم است که آثار آدمیت

در غایت سبک و سبکی که نفس طمأنه شد و از کدورات بشریت پاک
و در محبت حق نشاء و فنا فی خود بدرجه کمال رسیده باشد مثل
ابوبکر و اولیا و کامل و انسانی است انسان خردمند که در یک آدمیت
هم گنجا باشد و عالم پیر از ناس و بشر پس خلاصه مقصود از این
تقریر آنکه خلقت انسانیست که حقیقت روحانی است بیشتر خلقت
آدمیت و بشریت و نبات که حقیقت جسمانی است و از اعتبار
قابل صورت یافته بعد از آن شده لهذا حضرت سید محمد حسینی علیه
السلام اولی از حقیقت شروع نموده می گوید چهار بار در برادر و دم
مراد از چهار بار در چهار گوشه ارواح است نباتی و حیوانی و انسانی و ملکوتی
که آنرا نفس نامیده گویند و انسانی قدسی اگر چه محققان در ارواح
جمادی را داخل کرده روح انسانی را یک قسم شمرده اند لیکن در بعضی
جمادی فقط قوت عقل جسمیت است و ثلثی نام دارد و مقصود از این آن
ارواح مذکور است و قوت با و قابلیت طمأنه و کن نباتی و حیوانی و ملکوتی
یکسال است در عوالم الناس دیگر است و در انبیاء و اولیا و انان کامل
دیگر و حضرت جناب سید محمد گیسو در از نور رسیده مرده از ارواح ارواح

یک قسم کامل و یکل نموده اند و روح انسانی در هر کس کامل نمی باشد
 بر این دو قسم تفریق یافت ناطق و قدسی اما روح نباتی یعنی
 اشجار و گیاهانها قوت نباتیت دارد که آن نشو و نما و صفای
 طراوت است و روح حیوانی یعنی روح بهائم و بطور با وجود
 قوه نباتیت قوه حیوانیت هم دارد و آن اکل و شرب و خواب
 و بیداری و تولید و تناسل است که در نباتی نیست و روح انسانی
 ناطق با وجود قوه نباتیت و حیوانیت قوه انسانیست نیز
 دارد و آن قوت ناطقه تبیین است که در نباتی و حیوانی نیست و
 روح قدسی یعنی روح انسان کامل با وجود قوت نباتی و
 حیوانی و ناطق قوت قدسی نیز دارد که آن صفات ملکوتی و کشف
 معاملات غیب است که در انستار روح نیست پس می فرماید بهجا
 گونه ارواح بودیم از نهاده یعنی از فک و فک چه که ارواح افلاکی
 اند و اجسام خاکی اما ملک سبعه از قمر تا زحل مشهور اند
 هشت فک انوار از نه فک الهی است اگر چه بعضی عقل پیا
 فک انوار و فک بسروح و عرش و کعبه را شمرده نه فک

معرعه نموده اند اما رباب عرفان که بدید باطن در دانه وجود در پند
 عرش و کرسی را ما و او و فلک الما را مثل شاهد نموده اند و نه فلک
 غیر از عرش و کرسی شمرده اند سپهر برهنه بوده اند یعنی ناقص بوده اند
 و از لباس کمالیت عریان و آن روح نباتی و حیوانی و انسانی با خلق
 که این مایه نیز بدرجه لطافت برسد مانند او و صاف شدیم
 ندارند و نسبت روح قدسی بیایم اند و یکی جامه نداشت یعنی
 جسم و جامه نداشت و آن روح قدسی است یعنی روح انبیا و اولیا
 که آلوده بکدر و رت همه گشته است برخلاف آن سه قسم ارواح
 که متعلق به ابدان اند و روح قویه و صوفی فیضی است که از جنات
 قدسی میسرسد و چون روح انسانی مورد فیوضات قدسی شود
 آنوقت موسوم بقدرسی می گردد پس نسبت بآن سه ارواح از
 کسافت جسمانی برهنه است آن برادر برهنه قدری زرد رنگ است
 داشت مراد از گنج مخفی است بموجب این حدیث قدسی گشت
 کنز المصنفیا احببت ان اعرف فخلقت الخلق لا اعرف عینی
 بودم من گنج مخفی و پوشید و دست داشتم این را که نه ناخنم

و جامه

پس آنکه مردم خلق تا شناخته شوم و شناسایی آن پنج ششوی جنبانیم
 حق شناختن است تنهار و روح قدیمی دارد پس از گنج مخفی روح
 قدیمی فیض می یابد بنا بر این نزد استبداد داشت بسیار
 رفتیم یعنی باز از کثرت تعینات و تنوع محکمات که از تصرف
 اسما و صفات حضرت واحدیت در دانش وجود در آمده اند
 تا برای شکار تیر و گمان بخیم مقصود از شکار مکارشفا نوار
 ذات و صفات خالق بی همتا است قصدا رسیده چه اگر شتمیم
 یعنی در معرض خطاب آمدیم چرا که بموجب این که گیریم و آنچه
 ربك من بني آدم من ظلمهم هم ذریتهم و اشد هم علی
 انفسهم الت بریکم فالوایوش شهدنا آفریدگار مطلق
 ارواح را پیش از اتصال به هیبت آن از بهوش رفتند کواکبه
 شدند و بهشت و جهار برخواستیم یعنی بعلنا کنده ارواح
 بخطاب الت بریکم نواخته شدند و در جواب بدل شهدنا
 گفتند ایش را لذتی و راحتی حاصل شد که گویا باران شدند
 و در استعداد خود قوه کایافتند و مقصود از بهشت و جهار آن است

که در چهار قسم ارواح بدست گویند قوه یا فقیه حیوانی چهار قسم
 حکیم کنیم بدست و چهار می شود اما از آن بدست گوی قوت نام
 روح نباتی پنج قوه که آن چهارم و هفتم و نهم و دهم
 و موله آن چهارم یعنی نباتات آب و هوار در خود جذب
 میکند و مار که یعنی آنرا مک نموده در خود نگاه می دارد و نهم
 یعنی ابراهیم می نمایند و نهم یعنی نمومیکند و نشو نمایی
 و موله یعنی برگ و گل و میوه از آنها تولید می شوند و قوه
 حیوانی نیز زیاده بر این پنج قوه که آن ذائقه و شامه و
 باصره و شمع و لامعه است اما ذائقه یعنی حیوانات ذائقه
 ماکولات دارند و تخم و ترش و شیرین از هم فرق می نمایند
 و شمع یعنی امتیاز بو با بختند و باصره یعنی
 می بینند و شمع یعنی حسد کار می شنوند و لامعه
 بدیدگی و سردی و گرمی و ترشی را می یابند و در روح از آن
 ناطق هم زیاده بر این پنج قوه عقل مدرک و تخمید و حافظه و فکر
 تهمزه و حس مشترک اما عقل مدرک یعنی بینی آدم عقل نظری و عقل

در در و تعقل می آرد هر چیز را و مخدیه یعنی قوت خیاها می
 دور و دراز را حافظه یعنی حقائق را حفظ می سازد و فراموش
 نمی کند برخلاف حیوانات و فکر قریه یعنی قوت امتیاز در حقائق
 نیک و بد و حق و باطل دارد و حس مشترک یعنی چنانچه حیوانات
 پنج حواس ظاهری دارند از این پنج حواس باطنی هم دارد مشترک
 بخواس ظاهری چنانچه مولوی معنوی در مثنوی شریف میفرماید
 بیت پنج حس است با من جز این پنج حس را آن چو هم سراج و این چو
 وظایر است که دیدن و شنیدن و چشیدن و بوئیدن و لمس کردن
 انسان دیگر است و حیوانات دیگر است و در روح قدسی نیز بزیاده
 بر این ناپنج قوت است اول لطافت و سبک و جی دوم پست
 سنگینی یعنی محتاج بخوردن و خفتن و غیبه آن نیست سیم
 کشف قبور و کنوسه یعنی آگاهی از مرده گئی و قبور و دفینه
 که در خاک اند چهارم مشاهده عالم ملکوت که عالم غیب و عالم
 امر است و مکاشفه عالم جبروت که عالم صفات است و لایهت که عالم
 احوال است و پنجم الهام یعنی انو غیب ملهم می شود با امر عظیم پس

پس اولا چه بایدست گونه قوتها بدست و چهار زنده بخاستند
اگر کسی گوید از جای که شما خبر می دهید این چهار گونه اراج بود
در قید جسمانی و ریا مدیه بودند پس این قوت باقی بدن چگونه در آنجا
پدید آمد جواب آنست که این قوتها در استخوان آنها نشد و این
قابلیت را در خور یا خند نه اندر این گونه که اراج به ظهور آمدند
انگاه چهار مکان دیدم مراد از چهار مکان چهار ریه و مراقبه و نگاه
و مشاهد است اول چهار کبریا با نفعها را به یکسانک است دوم
در تصور مرشد دینی و غیر آن مراقبه ضم شدن دیگر مکان کشی است
سیوم از مراقبه مشاهد اسرار ملکوتی دل کشیدن و نرم ساختن
سیوم کا نک است چهار کار تجلیات به کاشفه انوار ذات و صفات
نمودن دیگر مکان کشی است شش گشته بود نه یعنی مکان چهار
و مراقبه و مشاهد و حرکت چهار ریه و مراقبه به مشاهد و تجلیات آنرا
و افعالی که مخصوص بعالم خلق و عالم امر است ناقص و مشاهد که
شامل بر تجلیات آثار و افعالی است نسبت به کاشفه صفاتی و
ذاتی که مخصوص بعالم جبروت و لاهوت است ناقص و دیگر پرورد

گرفته و هر دو خانه نداشت یعنی کمانه مکاشفه انوار ذات و صفات
 زیرا که ذات حق از مکان و زمان و از ابعاد ثلاثه که طول و عرض و عمق
 باشد و از جهات شش که قبل و بعد و میانه و یسار و فوق و تحت باشد منزله
 و میراست پس هر دو خانه نداشت آن برادر برین نذر داسه یعنی روج
 قدسی که چیزی که از گنج مخفی در دستش بود گمانه بیکو شمه و بیخانه میریزد
 یعنی از بجا ده و مرقمه و مشا بد و مکاشفه برسد و آنرا خوش کرد شیر
 می بابت برای شکار کردن تجلیات ذاتی و صفاتی از کلان مکاشفه چهار
 تیر دیدیم مقصود از این چهار تیر چهار گونه ذکر است جللی سانی و جلی غیبی
 و خفی قلابی و خفی سری چرا که برای شکار مقصود تیری هزار نام
 خدا و یاد خدائیت اما جللی سانی آنست که کسی یاد خدا زبان کند
 و دل از تعظیم و اجلال آنکه نام غافل باشد و جلی غیبی آنست که نغمه
 دل و اعتقاد و دانش از بر خط و دخی نباشد بلکه دل از روی تعظیم و
 اجلال خود ذکر حق نماید و خفی سری آنست که زبان و دل را بهم درآید
 جنس نباشد بلکه روح و سر را جوهر عشق است بقفا و نفس و قلوب
 محبوب حقیقی نماید سر شگسته بودند یعنی سر قیم عجب و خفی قلابی

چرا که این بر حسب مخفی نافع و انبیا را اولیا کامل علی الهین
در کسری مشغول دارند و یکی بر پیشگاهنداشت و فرض این بر
و بیکایه یا و ریات بان و ثابت و اگر را در راضی سری الی و
بی نیاز است لهذا این تبر را برگزید و تقسیم چهارا کردیم یعنی
چهار عالم عالم ناسوت و ملکوت و جبروت و لا اله الا الله
کما تجلیات جز این چهار عالم نیست ناسوت که عالم خلق و هاست
و عالم آثار شکارگاه تجلیات آثاریست و ملکوت که عالم
و عالم غیب و عالم افعال است شکارگاه تجلیات افعالیست و
جبروت که عالم وحدت و تجلی ثانی و عالم صفات است شکارگاه
تجلیات صفاتی است که شکار برگزشت اضافات و تعدد اعتبار است
ولا اله الا الله که عالم احدیت و تجلی اولی و عالم ذات است شکارگاه ذاتی
که مخصوص بود شایکشی ذات پاک است همه مرده بود و دینی
عالم ناسوت و ملکوت و جبروت که اینها نسبت به لا اله الا الله که هاست
بحث است مرده اند پس این عوالم بان عالم قائم اند چرا که عالم ذات
و وجود آشا و افعال و صفات مشروط بود وجود ذات است و یکی جهان

نداشت و این روش و مسوین است که حیات ذات آن می محمود
والله به جهان نیست بلکه جهان آفریده است او جل و بالا بر همه زود است
کما نکشش تیر انداز یعنی روح انسانی قدسیه که از گنج مخفی چیزی
داشت از آن گمان بیخانه و بیگوشه که مکاشفه با نشان تیرهای پرو
پیکان را که ذکر خفی سری باشد بر آن آهویی به جان زد یعنی دوالم
غیب بهریت که عالم ذات است الفوت گرفت و کمندی باریت نهانید
نقد آن بنیدیم یعنی ضرورتی که فکر کنیم تا این فکر را از دست
زود بار و اوج و سر مکاشفه ذات و صفات حق پورسته محکم باشد
چرا که شیطان در کین است حضرت موسی علیه السلام فرمود و ما انشأ
الاولی شیطان یعنی مرد فراموشی بنده اوست مگر شیطان هر گاه آن
ملعون دل موسی علیه السلام که پیغمبر خدا بود فراموشی انداخت بدو
چه رسید نمود باید منها چهار کند دیدیم یعنی کند عزت کند
و کند وحدت اما عزت گوشه گری و کم اختلاطی با حقائق است و کند
خلوت تنها در یاد حق بودن و هیچ کس را بدین خود و هیچ خطره را در
دل راه ندادن و الفوت در دام محبت محبوب گرفتار شده است و

باجوب یکی شدن و از خودی یکی برآمده است شکر یار و یار بود و بعضی
کند و عزالت و خلوت و آفت چرا عزالت و خلوت بقین که بافت
و تحت حق یار و یار اندر دلفت نیز بهر تبه بعد شد محبوب کند
ناقص است زیرا که نشان عشق و معراج آن نیست که در یکی سازد
و از دوئی فیما بین از روی نگار و ویکی هدی و گرانه و پیا دشت
در خیر من قدیم کنار را گرانه نویند یعنی گشت و حوت که عالم
نیکبانی ذات است یقین که کائنات و میان ندارد و از بهات است
و از بهاد شد و هنر است صید را بان کند و پیا ندر بر شتم
یعنی بر خود لازم گرفتیم خانه می نایست که مقام کنیم و صیدا
پخته داریم روح را بدن منور و رشید چند که قدسی باشد و از صید
پخته بود و از قوه روح قوه قلب حاصل آید چهار خانه و پریم یعنی
عنا حوریم که خاک و آب و آتش و باد و آب و آتش در هم افتاده بودند
یعنی خاک و آب و آتش چرا که خاک و منور منور منور و آب و خاک
می شود و آتش و آب و آتش و آتش و آتش و آتش و آتش و آتش و آتش
هر که رقیف و دیوار دارد و محبیم نیست و شک روح و شک و شک
خانه بی رقیف و بی دیوار داریم یعنی در خانه بهوان عشق حق که متدا
لطاقت است و فی الواقع در خانه محبت الهی حساست نیست
و بهوان آنی خانه لطافت و بکرمی است و بیکدی و پریم یعنی دیگر

مشق و محبت که همیشه در جوشش بر طاق بلند نیاید یعنی بر طاق
 سخاوت که آن طاق کشتکوه فیها مصباح است و در کلام مجید است
 الله نور السموات و الارض مثل نوره کشتکوه فیها مصباح المصباح
 فی حاجه الزاجه کما کوب در بی یونان من شجره مبارکه
 یعنی نور خداست آستانه آسمان و زمین است و تمثيل نور او
 مثل طاقیم است که طاق در چرخ است و آنکه چراغ در شیشه است مخاف
 مثل ستاره در خشنده که باید شده باشد از شجره مبارکه ارباب
 عرفان و محققان گفته اند که رویه شمس طاقیم است و نور حق
 محض بی واسطه کلام نیست که در طاق و نور و جلاله
 چراغی است و در راه همیشه که هیچ وجه و حیل و دست بان و یک نرسد
 چهارگز است یسوع کنیم یعنی چهار گونه فنا بدست آوردیم او فنا
 از ادب و بشریت و اخلاق ذمیمه و نفسانی و دیم فنا فانی شد
 در قیود و در کمال کمال فانی شد و گویند یسوع فانی شده
 در نصیر حقیقت بحکم الله علیه و آله که ربی حقیقت انسانی
 و اگر فانی رسول خوانند چهارم فنا فانی شد در کمال شهادت
 ذات و صفات و قدم بر نه موقوف قبل ان تموتوا گذشت از کمال
 فنا فانی و اند پس بگاه باین چهار گونه فنا فانی شدیم دست
 بان در یک رسید چنانکه بی فنا و خودی دست بخت خودی حقیقت

نرسد چون تکلیف بخشد یعنی خدا بطه کمال رسید شخص را
بالای خانه بیرون آید یعنی ابلیس ندعو و بالای خانه برود
آن فرمود که خلقت ابلیس از آتش است چنانچه خود گفت خلقتی
من ناز و آتش سرکش است و میل بیایا میکند پس ابلیس برآمده
و گفت که بخش من بدین نصیب فروض دارم قوله تعالی
وان یدعون الی شیطانا امرید للعدنه و قال لا تخفین من
عبادک نصیبا من رزاقک انما نعیمهم و لا عنینهم و لا یزیدکم
یعنی ایها انبیاء یعقوبی که از شر شیطان مردود و نفعت شود
نعم او را و شیطان در جناب الهی گفت که هر گاه می که مرا از بند
توضیب و رزق فرض کرده شد یعنی ابلیس که گفت آنها را
و در امانی یعنی آرزوهای دور دور را نذر می و امری که
آنها را به سوی اعمال خبیثه بنابر آن شیطان خواست خلعتی بدارد
برادر کاملی که روح انسانی قدسی بود و بجهت یتکاملات
رسیده در کتب شسته بود یعنی از فکر شیطان آن پیر نیلش
نبود استخوانی شکار آراک و بنگ برآورده بر تارک سرو کار
مراد از استخوان شرک خفی است که چندی مودع صانع باشد تا بمقام
وحدت رسید و از اینست که دو گشت یعنی و هم خودی بنیام
شرک خفی دارد و روح قدسی پاک خازنه نقد وحدت است

آن استخوان شکر حنظل را از دیگر برآورده بر سر آن کنگ بر آید و درخت
بر سر آن کنگ بر درخت در دانه پاشند یا دانه بپزند و بپزند یعنی بپزند
خبیبه که درخت حب در باریک و در دانه های مردم بریده و دانه از
قدم تا مابین ابلیس پیدا شد قوت آنها شعله خنجره فی اصل
الخبیبه طلعه ها کانه روح من الشیاطین یعنی بدرستی که شیوه
خبیبه درختی است که بر آید در قعر دوزخ یعنی در کاهه الاصل
و طلعت آن مثل سر نائی شیا طیل است بر سر آن درخت رفتیم
یعنی بر سر وقت آن درخت رفتیم و به چشم عیسی تا شایین
آن شدیم نمازش در درونی دارین است خریده گاشته بودند
مقصود از خریده اهل دنیا است که بزرگی لذت جسمانی متوجه تحصیل
مال و منال شده بر یکدیگر می افتند و بفراخ آید بجا دارد و زیاد
از فلاخ و جوع و قبول مردم است یعنی اهل دنیا حب مال و جاه
بر جوع و قبول خلق پرورش میگردند از آن درخت بارغان فرود
آوردیم یعنی بار غرور که نشان رویا پی است از آن شیوه بزرگ
و نداشتیم و قلیه در درخت استیم یعنی تعلیم از که طلال در درخت
بخشیم و با اهل دنیا گذاریم که مستحق این رویا پی و در درونی
سپاه مردم بودند چندان بخوردند آن قدر از درونی حرص در لایق
دخول کرده اند که ما میدند پنداشتند که غم شده اند و فریبی تن

پیروران در نظر از باب بصیرت اما سرش آنها را تشبیه می
کرده اند از خانه بیرقده نتوان پستند رفت یعنی از خانه دنیا
چرا که گذرگاه عاقبت تنگ است اهل جریده و تفریدان بین گذرگاه
تنگ نمیتوانند گذشت و طریهان مال و جاه حرام که آلوده به علائق
جسمانی اند خانه دنیا را برادر نتوانستند در نجاست مانده
یعنی در نجاست دنیا چنانچہ رسول اگر مصیبت الله علیه سلم میفرماید
الدنيا جيفة كوطالبها كلام یعنی دنیا مرده است و طاب
لک مردار کندیده بگلان اند و ما بآب انی از کید بیرون آیم
یعنی با مدار فیض قدس از دست خطرات شیطانی را شدیم و مگر
شیطان با ما کار می نتوانست کرد و که تعان کید الشیطان
کحان ضعیفا و بر در خانه بختیم در واره بر آمدن از خانه
دنیا و در واره داخل شدیم در خانه عقبی قبرست که از اول
منزل گویند یعنی از خانه دنیا نقل زده در گور که در واره
خوابیده ایم نه گفت که مردیم چرا که دوستان خدا که موت اختیار
بدرست آورده از فنا فی الله عمرتیه بقا باشد رسیدند همیشه
زنده اند و نمی میرند و رفتن آنها از دنیا انتقال کردن است
از یک خانه بچانه دیگر چنانچہ حضرت رسول مقبول علیه الصلوٰه و

السلام فرموده ان اولیاء الله لا یھوتون ولا ینقون
 من دار الی دار و پروردگار عالمیان نیز اشارت نموده -
 ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله امواتا بذا حیاء
 عند ربهم و ان لا تشعرون بمعنی نه گویند شما در حق آنها
 که خود را در راه عشق مولا کشته اند یعنی آنها را مرده مگویند
 بلکه زنده اند لکن شما شعور ندارید که این معنی را در پی
 پس میفرماید که در خانه محضیم و بسفر روا شدیم یعنی بسفر
 عقیم که سفر در فنا فی الله است بقاء با الله است باید دانست
 که اگر باب عرفان فرمودند السفران سفر الی الله و سفر
 فی الله یعنی سفر و تقسم سفر به سفری خدا سفر در خدا اینجا
 که بیار شده ما چهار برادر چندین و چنان کردیم سفر الی الله بود
 و ویم سفر فی الله یعنی سفر در خدا آن سفر اول تمام با آخر آمد
 و این سفر دوم همیشه برقرار ماند از باب تصوف و الود الی الباب
 یعنی اول سلوک باطنی تقریر است بر این حالت باز نماند یعنی
 شناسایی از این حقیقت نشاید و دانایان اینچنینند که
 که بر و اتم پوشیده نماند و آنچه منکشف شده بود در خدایت الو
 الابصار عرض نموده شد اگر کسی این شری را پسندد فرموده آرزو

محبتها را

محرم شوم بهتر از این تقریر نماید والسلام علی من

مواعده سیله

ARCHIVAL CELL

Dr. Zakir Husain Library
JMI, New Delhi-110025,

MANUSCRIPT

مجلسه اول: ۱۳۸۵/۰۵/۰۵

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والثناء لمن حجب اذات الصفات الكمال به والصفات باسائه
اعتقنا في الاسماء والظهور والاقبال والصلوات والسلام على من قادوا الواسع
تطين الى الجبروت والعارفين الدجوت وعلى اكر العظام والكرام
واعلموا ان يوم القيام ما بعد سباسبين سباسبين درگاه ايزدي
ودرودنا محدود وبارگاه اخدي اين رساله است مشتمله بر چهل و دو جات
و هر دو جمه متضمن به خمس تعينات ثلثين اول به تفسیر خواندنی لطیف
آیت شریف مجله و ثلثين ثانی به تفسیر محزون صدقات مشحون حدیث
مبارک نوح و ثلثين ثالث بتدریس آیات نفیس آیات مشنوی معنوی
معلقه و ثلثين رابع به تفسیر کلام وجد الین خلاصه مضامین بیکامی
یعنی بیت سندی از رساله حضرت شاهجهان بیکامی تدکسره

[illegible]

[illegible]

و اما در مورد این دو میرید به مصحف کتف چونین العابدین به خیر و برادران
 است که نه کسی جتو و اندر میرید پس تا الله و حام خیس تا که بی
 چنین و الله و پیشوی معنی آید که شکان در خم تا که
 و بخت تا سبیل بگردد پس به سید تبدیل چون جسمانی بردهای تا
 خود تا صیبه و تیر جبهی طبع که مرا شکان به سید و یک هادس تا
 بنی نوع حکم که هر دوی را دلیل می باید و روشن طو و صاف و من است
 نشان از و نور استند و سیر نشد و چون اد باطل انجا نشند و او را
 نزد ویر و تقدیر سبب داشتند و به سبب و استیصال حصول
 و سبب است قال الله تعالی جل جلاله و هم ناله و ساجد الی مغفره
 که عن مصعب بن سعد عن ابیه قال انکشتن لا اعلم الا
 عن ابی صلعم قال التوداة فی کشتی خیر الا فی عمل الآخرة فیروا و ابی
 که خوب تا آخر است این جبار با هر بنی خدیش ساز و روشن
 و در تیره بنی گو فردا که فردا گذشت تا با یکی نگردد و ایم گشت و است

بیست و نهمین پیر خانی بی دین و پیری از نوادگان آنکه بی سواد و بی علم بودند
چونکه در آن وقت شیعه در میان عام خانی نشانی نداشتند از خود و آن
سفره نشسته پای علی مراد خانی را در میان خود نشانی نداشتند
و در آن زمان در ایشان بودند که در آن زمان در آن زمان در آن زمان
باز نموده و عیادت نمودند و آن شیعه شیعه و آن شیعه شیعه
نیز آن ماجرا را در آن زمان در آن زمان در آن زمان
روزی روز بیست و نهمین که در آن زمان در آن زمان
مجلسی در آن وقت در آن وقت در آن وقت در آن وقت
نموده که که هر روز خانی که در آن وقت در آن وقت
در وقت آن وقت آن وقت آن وقت آن وقت آن وقت آن وقت
بخت کل و ختانی خود بهشت حسن جابر قال آنست ای بی علم و پیری
علی ای وقت آنست آنست آنست آنست آنست آنست آنست آنست
متفق علیه

[illegible]

[illegible]

و این حال خود خونریزی نرغود بیکناه آلوده و از راهی سوزانی بخورد
که توب چون آن عرق کبریا بدید حاجت خیرین گردد و از راهی سوزانی
پایین و آن کشنده کلمات تنویر سیرت را بیان فرموده و سرده معجزه بخش
این معجزه سیرت را که در بعضی استفسار حاجت توب بیکرد و بآیه
در مردی نورانی داد که در فلان کسبه صاحب دوتوی است که بپوش

توب کسبه اثر حدیثی دارد و آب بر روی کاره حیات و زنجیری که در سانس
منو علیه آنرا سازند ماه در راه آنجا که بر چرخه حیات او پدید آید چنان
عاقبت نداشت و اینست چنانچه در میدان طلب انوار است و در آنی در عالم
نور است و با پاد و نمود ملائکه است و عذاب آید خود با پاد است
و اینست محبوب حقیقی بر صدق طلب آن جوان در عذاب است و چنان آید
بید قدرت و من موقوف او را از صمغ و بی عید نموده و قریه معنی
و توب بر پیش فرموده و توان داد که صفاست علی سنده و باقی مانده
و در هم دیگر قیاس نموده چون زینتی ماستی از عطران است که نموده
نورانی

بر جبهه جبهه آن ابراهیم حقیقی بخشد و در جبهه ششم در قمریه بر تفتان
گرفتند آیت عالی الله تعالی جل جلاله و علم نوره یا ایها الذین آمنوا
آمنوا بالقول الله و استنوا بالیه المومنین به جای آوردن فی سبیل الله
تفکون حدیث عالی انبی صلعم من مات و لم یغفر و مات زمام عقد
مات مبتدئ اما بابتیته عذرا و پیوسته بکبریا که بی پیرانی سترایت
بس پیرانست و خوف و خطره پس روی آنکه نزدیک قی تواریخ
این مرقه بنابر پیوسته مساجد و تشریف خواند و چون بیایم دوم گفت
پیغمبر که از صحابی دوم است بی تو سکه شراب می خورد و گوید که از صحابی
ثانی به رخت کشیدی و بخت پیوسته که موت میخان گهائی و از پی آنکه
لطیف بخوبی متوجه است مائی و خوبتر که نه و مائی از سوسر و سوسر
میکشوند و طایفه در مثنوی مثنوی مسجود است که حضرت است
بنام علیه الصلوٰة و السلام شاه مردان شیر خندان صل و سلم و وصیت
فرمودند که ای پسر برشته کزمت بر منتهائی عو غریبه راحت

و شهادت خود متعهد میباشد و از سایه طلایی محبت خاندان حق که جلوه
کار ذات را که شجره طیبه اصلها ثابت و فرعها فی السماء اندر متفرق
میشود و سرزمین را قریب از تنه بدان رسانید نور صفایته چون دراز
و بود مسعود این زلفه محمد و آلش تصور پیش چشم صدق ارادت و کمال
عقیدت بوی شیرین از محبت اهل بیت تشریف خاکسنت را که نشان
میشوند و خدمت ابواب تصوف دیده الهانت را روشن نمایند
و بعد از آن در محنت کشی آیت قال الله تعالی جل جلاله و هم یؤمنون
و حسبکم من تدعون انکم و انما یأتمون مثل الذین خلوا من قبکم
مستقیم با ساد و العشر و حیرت عن جوابه و قال قال رسول الله
صلی الله علیه و سلم یؤد اهل عافیه یوم انقیاضه حتی یعطی اهل ابله
انتم و اب لوان جلودم فانت قد غشیت فی الارض بالعارضین رواه
الترمذی و الاصحاح حدیث طریب و ان ذی ان بلاها کانیا بیرو شتند
سیر کبریا و حقنی اندر شتند و هر که در راه محبت پیشت نه بر دل و بار

معنی است که در عالم حق در دلم علو بود و نیکو حلوای بر حسن بلو بود
 بیست و یکم که از نه دهنوی از دل دهنوی توانی دانسته بین و الهوی
 بعد از دهنوی روح اندر دهنوی توانی دانستی که با ساسی توانی
 کمالیت در دهنی است و اندک در دست که در دهنی غلبه یونهار
 روح شیخ منصور حلاج در سوره فلقه پیرایه ما با جود و جود و جود
 گردیده است که ای چهار پیرایه با نستان فلوس با نستان وانی
 بنشانی چهارستان صدور و صافانی چرخا به نانی که خوابی پر چرخ
 وجود با آلوده و جهان غم اقتدران من بین و نانی که اگر غم و
 درین دهنی از نانی در نانی و انکسار با نانی رسد هر نانی شام
 و در نانی از نانی از نانی و نانی از نانی و نانی از نانی
 ما نانی از نانی من نانی با نانی مجوس نانی در نانی
 تا نانی از نانی نانی نانی از نانی از نانی از نانی از نانی
 از نانی از نانی از نانی از نانی از نانی از نانی از نانی

قال جاء عذابي الي رسول الله صلى الله عليه وآله فقال اي الناس خير قال طربي
من طان عذرا و حسن عذرا قال يا رسول الله صل على ابي الانس
افضل قال ان تغارني الدنيا ولسا تك رغب من ذكرك الله وده
و محمد بن عدي بنده اما اني لا والله لا انا وديناي مني
راه را به تبع لا در قتل غير حق براند در نگران پس که بود لا وماند
ماند لا الله باقی جلد است شادمان ای شریک شریک سوزفت
بست کبریا بدو را می کشی خنجر که بی شیدین خون
پتوی و تون سپید کشی تیرون می کشی قدم کویا زل زلی
کایت ذاکری شب نگاه بگر محبوب حقیقی رطب لسان بود تو
و تو ای در تذکره اسسم مستغالی مقدر ایام و لیالی می نمود و یو موزم
که کنایه از خطرنا حسین موزم است در خاطر خطیرش و هم اندازند
که این همه الله را بیک کبی و این بکلی دعوت را اجابت او
بیچاره ازین دهمیات حرمایهات عروه و ثقی امید را از دست داد و دنیا

و خدا را مناجار نماید و سه بار این غزل را بخواند چون از عالم جسمانی بجهان برود و عالم
رویا غفلت نماید و راه سعادت را در گفتار و گفت و دادش و امانت او از تو که الهی نیست
و موجب امتناع تو از ذوق ناشیتهایی است و در این غزل عدم نیکی است
نموده و در این غزل نیز که محبوب مطلق بی غریب که اشتغال مجربان بنکره من
منشی از غریب جلالت با ستم و پادشاهان نام تو آنجا امین از غفلت
بکمال در جسم خود در بیان فکر است قال الله تعالی اهل بلاه و اولاد یا ایها
الذین آمنوا اصبروا و صابروا و ادرابطوا و اتقوا الله لعلکم تعافون و در
عن عمران بن حصین عن ان رسول الله صام قال صام الرجل بالفضل افضل
من عباده ستین سنه رواه النبی فی شعب الایمان مشهور
چون در معنی زنی بارت کنند بهر فکر و زنی که بارت کنند و ای باب
تو همین اندیشه با باقی تو استخوان و ریش اگر گل است اندیشه تو داشتن
و بود خاری تو نیمه کفنی بپشت گل بیستی تویت تو بیستی تویت
و سار به قاصدانی کاره کنی رسایندی کیچ تویت

شاهنوشی بر کشتی رکوب نمود و گذشتن بآن پرسید که از علم خود چه دانی باین
 طراح مضر دانست که چیزی نخواهد آمد گوشت که نیم عمر تو ضایع گردید گذشتن بآن
 دل شکسته تاب جواب نیاورد و غمناک شد و فریاد افغانا بودی ای سغینه ای دور
 انداخت و از کلاه کشتی بر کباب با خنجر طراح از آن حافظ بپاشت
 کلام استغفر شدی نمود کوی عدم سیاهی خود اظهار فرمود که این بنیان
 بنیانی عمر تمام حضور یافت و ستور قریب ایلام است و کشتی و کشتی
 و کشت دانی آن منبع آمل و دانی غریق رنج استی آنکه این چراغ محو ماندن
 مظلومیت نهان خود خواندن در حب و تهم در بیان فناء و بقا آیت
 خالق الله تعالی جل جلاله و هم نوال ماریت اذ ریت و لکن الله
 رمی حدیث عن ابی هریرة رضی الله عنهما قال قال رسول الله صاتم
 انی الله تعالی قال من عادى لی ولیا فقد اعدتة باحسب و ما
 تقرب الی عبدی بشئ احب الی مما افترسته علیه و انزل

عبدی بشتربانی بالنوار حسنی انجبت فاذا انجبت قلت
مهر الذي ليسع به امره الذي يبسر به ويره التي يبسر بها
جدا استخافني لا عجز له و ما قدرت عن شي من ان انا عليه يروني
من نفس المومن يكره الموت وانا الكره مساو له ولا بد له منه
داد الله لي مشغول چون پری غائب شود به آرمی با کم شود و در سرود
آدمی به روی او زده پری خود انجسته که کس بی الهی هم نازگی گشته
چون پری را دین دم و قافوز بود که و کار آن پری را چون بود
ویناء و حسن با یونی منه مومن به به جوگی جارت من به آما
آنکشت بین حکایت سلطان العارفين شیخ با نیرا سلطی شد
بعزم زیارت بیت الله مر حله پیمانی میگردد چون کعبه رضیه او و درین
خلعی بود بمقتضای الهی مع من احب و قتی بفرست و طلب عالی
رحمتی ستانست فرمود که دیو تا بین و دل نور کشید اینی داشت پر کشید
که ای با نیرید که امیر وی گفت بکه معظم میروم فرمود که او راه چه داری

گفت که در هر دو دم نقره دارم و زمان داد که آن در چهار پیش من بنشیند و پیران
من بیست هزاره طواف آن و طواف وجودم را از طواف بیت اثر بگو تر
و اگر بیک ریاضت از این لغاتی برانست شمار در شب یا در صبح و در هر
حضر باطنی آیت قال الله تعالی علی سیدنا و علمنا انه فوید للمقنین الذین
یمکن علیهم سائرین حدیث عن ابی ذر و رضا قال قال رسول الله
صلی الله علیه و آله من عمل فی الصلوة عام یقف
تا اذا انقضت الغریب عنه واده الحی و بود او و و الناس فی الدار یستوی
و اگر یک سال بود او عمل نماز ترک خویش ترک فرزندان و اگر یک عمر
غیر از او کرد و آن نماز و سیر و نیم جو بیست سجده جان پستین
پاش که تان تان ناله شود و نه و چای و خوردن تهنون بود و تکیه بخواب
خصایت سائلی از غنی پرسید که بکار و در نماز ناقص چیست یا نه فرمود که
اگر از خوف یا محبت حق سجده و تعظیم بکشد نماز از نقصانی نیست
و اگر از غم یا سوزی الله است نماز جاود خواهد شد زیرا که مقصد از نماز و محبت

مطلب آنها از نماز صغری و کبیرا آنست که لا اسئوالا
بالله صغری و کبیرا و لیکن بنظر ائمه قدس سره و سایر
دو دهم در جمیع مصایب آیت خالی است از تعالی چون بود و هم از الله
بشر الصابرين الذين اذا ما بهم مصيبة قالوا ان الله وانا اليه
رابعون ورجعون عن محمد بن الحسن بن عمار بن مسلم عن ابي عبد الله
قال قال رسول الله صاعم ان العبد اذا سبقت له من الله منزلة
لمن ينفق الله ابتداء الله في جسده او في ماله ثم صبر و صبر
المنزلة سبقت له من الله رواه احمد و ابو داود و ترمذي و بن حبان و
بخاری و مشهوره که تراخیم این کتب ممکن میشود از حدیث تلخیص کنیم
تراخیم که تراخیم تراخیم که تراخیم که تراخیم که تراخیم که تراخیم
بد از روی تو که با بریا پسند و زالی چون بیان پسند تراخیم
پیاپی پیاپی که تراخیم که تراخیم که تراخیم که تراخیم که تراخیم
درت مدید مشقت مرید شدید که تراخیم که تراخیم که تراخیم که تراخیم

قدیم ثبوت و در داشت لواحق شکوه جلای در میدان و فانی نمی افروشت یک
 یکیش به پاس و بدایا حدیثی پس بسیارگاه معیوب الا فانی به پاس جود انفس
 می گاشت بر سپید شدن که موجب شکر آنست و افزه و باعث تفرج مشکانه
 چیست گفت آنکه به محبت متلا شده ام نه به محبتی یعنی احسان به
 معصیب و انصافه لایب به سب امتوان محروق محبت هوادار است
 و محکم و فانی و درت این جهان نشاء پاکشی از نور آن شریف حق و
 اشیر باطل مطلق و هر چه سیر و در غلام عروج و تحصیل جود و جود
 قال الله تعالی اجل جلال و کماله یا عیتما النفس المطمئنة ارجعی الی
 کتب را غیره مرضیه فادخلنی فی عبادک و الدخلی فی جناتی چیست
 عن ابي هريره رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه و آله و نهالی
 کل یلک الی السماء الدنيا فیرى بقی ثلث الدلیل الاخر و قبول من
 یدعونی فاستجب له من یدعونی فاعطیه و من یرستعنی فاعف عنه
 متفق علیه متشوی پنجه و در آن بیدار کن ز گوشه تا بگوشه آید از

گرددن خورشید از عقول از نورس باصفاء ماضی آفرینان کن
بیونان بار آگان پنجم و نه یافتی از زیارت کهن بر شافتی ست
سیرتین سیرت سیرت افکار و افکار نه بر نه چادر نهاد و چو زان به پیش
سازن همیست که است با حق تر خیر و بی و کفن جا کو سیرت سیرت
تا بهر اطمینان و قفس بود که به نفس بهکات و لا ویز و سندان
عذوبت آمیز در دلکشای و روح از زای و کی کوشتش می نمود فتی
بارگانی را از افغانی سقند رستان استاد طوطی پیامش را آید بین
در خفا بهر یکس از این خاطر شد ملاحظه شوی به حضرت آن لایحه سیرت
پایان است روی و بعد از ادائیج لازم اسلام و محبت از این معجز
تغیر محنت هر صداری و کف و کعب هم را از محبت سیرت با محبت
محرور و درشتی از راه برکت به نجات بعید است و این خلقت نهایت
دور تا جود این مافات لولیان مرغزار صند است و او شکست آن است
پیش نهاد طوطی از آنها یعنی اصفهانی پیام حسرت و فترت بستم بیفتاد

بینا ویدر حرکت مانده بود گمانی باز چون بگفتی تو همه بجانب و لمن بالین خود
را انداختی محسوس باجرار دی بر سید و فرمود تو اقبل ان نمونوا شیه این
باشاد و بری چون خود را از حسن و حرکت باز داشت زد و تر علم من من
بهر صدمه عالم و طلاق افراشت و این چه بود که در ترک آیت و شهادت
چونست آیت قال الله تعالی جل جلاله و لم نواله ایضا تو او افتم و جبه الله ان
و اسع عظیم حدیث و عن سادین جیل رضی الله عنه قال احسب
عنا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ذات غداة من الصلوة الفجر حتى
کذا ما تراهی عین الشمس فخرجت و یوافی ثوب بالصلوة فصلی نماز
صلوة علم و تجوز فی عبودته علما اسلم و صاحب صورته فقال بنا علی مصیبا علم
کما اتمتم الفتن و الینا ثم قال اما انی ساعدکم ما حسبنی غنام
افداة انی فقت من الایل فتوفات و صیدت ما قدرنی فتفت
فی صوفی حتی استفت فاذا اما بی بی تبارک و تعالی فی آسن
صبره فقال یا محمد قلت بیک رب قال نعم یختصم الملا لا علی

قلت

قلت لا ادرى قاتها ثورنا قال فرأيتهم وضع لقمه بين كفتي حتى
وجبت بردا فاعلمت بيني وبينهم في كاشني وعرفت فقال
يا محمد قلت عليك ربه قال نعم تحفظم الاعني قلت في القلوب الله
قال وما بين قلت شئ الاقدام الي الجبال والحدوس والسماء
احمد الله قدامه سابع افرق بيني وبينهم هات قال نعم قلت في القلوب
قال وما بين قلت اطمعهم اطمعهم ولبس الكوم الصدوق بالليل والحق
ينام قال شئ قلت اليوم اتين اسألك فعل العجزة وكنت اشد رات
وجبت اسألك وان تقبلني فاعلمني فاعلمني فاعلمني فاعلمني فاعلمني
غير فتون اسألك فاعلمني فاعلمني فاعلمني فاعلمني فاعلمني
صالح لم اتها حتى فاعلمني فاعلمني فاعلمني فاعلمني فاعلمني

حدیث حسن صحیح و سالت محمد ابن ابی اسحاق عن ابی احمد بن عثمان

بذا حدیث صحیح است که هر که باشد زینده بقیاب او نه هزاره پند
آفتاب نه چون خود بخیم هزاره و نه هر که با او کرد و هم از او بود چون رفتی
و سکه بدو ناله را باقی بدانی هم و عیبه نقد را به بیت و سستی و سستی بی نه
عنه کی شتی بپویی نه شکر شک نه نی از اندام این جالب پنهان است
رانی بر قدم پوشش بدست حضرت سید الطائفة شیخ جنید بغدادی تکلیف داد
از شوهر خود شکوه نمود که با وجود معاصرت من با او و بکفر و استغفار است و
صحبته نماند استلاشی بر سر او نیست فرمود که با کتاب ایند فعل ملاقات با او
در عرصت و انشا الله زید که در شریعت غفلت و غفلت به ضابطه ترویج ارجاع به
و قیامی که با او بود و ظاهر عورت و عورت است که اگر سر حجاب مانع باشد و آیات
و عقوبت با او نه بر نه از حساس بر دلم و آفتاب جلال خود را به شوق آفتاب
بر ارم تا خود بخود انقدر است و بی که با وجود شش هجده حسن بی نشان و معاینه
روی خشان من التفتت به جانبی ملائمت و ایوئی میان و شیخ با شوق

[illegible]

حاضر شد. شدت و سوزانندگی داشت که چشمتان چپ بود

وہاں رویت تو ان کے نام حالتِ ادنیٰ نہ دوزخ و جہنم کے نام ہیجبت

روستای ده خرم آباد در قریب پونشی خطاب با این خطاب میگردانید

پروانه شمع حقیقت اگر از اجزای جمال المیزان عالم است منافی بودی و اولی

از من غیر ملتفت نشسته و از قوی جلوه و شهود و تمامای منافی بود

منہاں کشتی بہ پانی بہ دریا بہ بحر ہند پہنچے

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَصْبِرْ نَفْسُكَ مَعَ النَّاسِ بِرِزْقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ما كنتم تصون قلنا لئلا نقتدى به الي كتاب الله تعالى فقالوا الحمد لله

الذي جعل بين امتي من امرت ان اصب نفسي معهم حال فخرهم

ليدلني فينا ثم خارج بيتا فكلوا فكلتم او بركات وكرم به تعالى

ابسته ورايا عشره حسا كوكبا او ما جزى بالخير والى ام يوم القيامة تدعون

الايهات اغنياء نفسهم بنصف يوم دو كلب خسوسا تبه ستم رده

البودا وروشتو وآنكه اسرافش وفتند اويا به مرده ورايشا وحيات

ست وناور ودهماني مرده اند كودن به

تبيت

كسني تي گيچي آخيو كشيده كنچي تن به دستارون اخن جون كي

تبيت

وزير ي مروز را تو نيق ازل و نيق ستمه كه بملقه اهل تحقيق در كه

ويعلم روحاني بسبع كلمات ترقى آيات حكمة سر يا محمد بت آن نکته

خزین خطراتش را یک بخت و شش و چهل دست کاوان شوی
میت و شش و چهل دست کاوان شوی

فرمود که هر دینی فی الحقیقه آن است که در این دین باشد

نکته من اهل بیت التور پیش از عدم مردم انکار و درجه شانه
کویت

جلاله مدغم و الله ولا تحسین الذین قتلوا فی سبیل الله اموالهم اعیان

عبدیهم یرزقون و روحانی بجا آید هم الله من غفره کما شئت من

ابن عباس رضی الله عنه آن رسول الله صلی الله علیه و سلم قال لا صواب

وَلَا أُغِيبُ عَنْكُمْ يَوْمَ أَحَدٍ جِئْتُ اللَّهَ وَأَنَا فِي حُفِّ طَيْرٍ

خضر تریدو اشہد بالبعثت تامل من اشہار و قاضی الی تنہا من

ذهب معتقته في كل الفرض فلما وجدوا الطيب ما كانوا يشبهون

ويعتقدون قالوا من يبلغ اخواننا عندنا ائمتنا احياء في الجنة سيد

نیز بدو را فرمودند و این بگوید و این بگوید و این بگوید فقال الله تعالى انما ابليهم

عنكم فاعزل الله تع ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا

بل امتیاء عندہم الی آخر الباقی، رواہ البیہاق و مشغولی ایضاً

آن موده که از خود سینه مشدیده در وجودی زندگی پیوسته شده موم نهیم

چون ندائی گارشد ذات غلامی راوارشد چونک اندرکوب بند

حدود دیہی پس چہ پروانہ بسوزاند و خود را بہت پاکو بہیون

پہن ہوتے کھاتی تھے حبیب الرحمن عاشق احمد سا مہمان ادبی پکار تھے

پاسی پاشا زین پاکش قریب جن بهشتی
مش بود شکایت روزگار مکن و بی پروانه و الاغیت را علامت کرد
و بدان سزای ناز مجاهده و عرقی بسر شاهه رودنی عذاب آید که خود را
پیرا در و طوطی پاک بی اندازد و جان عزیز را فدای شعله بی باک نماید
سزای و جوانی و ذنون از هر طعمه متذوق و حلقی چهار سزایی
و از هر پشت به عطیة پیر به پذیرد پروانه از انجا که است پروانه
داشت و همت عاشقانه داشت بحر البشیر در اخلاص که مقصود
اتم مشتاقان و مطلب اتم عشاقان تقی وجود ما دوست داشت
شهر و دنیا چون از ظلم او عالم که شمره شجره هستی ناز جامش
بدانست جذبه محبت و جوش مودت بجانب از جلال و تجلی
جمال خشت یکشتم و بهیم ساکنین عشرت لایزال بهمنه وصال
کمال همیشه صورت عشرت من در معنی نیست سست و ناز
محبت فی الحقیقت محض روضه رحمت و جود ابدی و در ادراک

سعادته بیداری و تحصیل خزانة جان نثار آیت عالی الله شان جل جلاله
در علم نواله تنجیاً و جنوهم عن المضاحح بدعون ربهم خوفاً و
طمعاً و عمار رزقناهم ینفقون فلا تعلم نفس ما آتینا لهم من
قررة العینی جزاء بما كانوا یعملون حدوث عن ابی امامت
رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم علیکم بتیام
اللیل فانه دایب الصالحین قبلکم و هو قربتکم الی ربکم و
تکون فی الساعات و فیها خمس الاثم رواه الترمذی
شور این قم التیل قرای شمع جام و شمع دایم شمع ابدی تیرام
شک میار و شمع سوز از قلب به به جو شمع سر بریده جمله شب به شوق
انوم نمایه جعون به باش در اسما لاز لیستغزون به بیت شتاتی
جنگ شنبه گنجی به جوت سار تریه پانیو سوما جهاندی جواب

سلاخی سهاک بنشیند آفرین نه ملی نه ملکیت نه مالیت نه مالیت

که بداند لیدت المکوع و بر کوشش سحر نمودی و شبی از غریب متواضع
و در جود شایسته بظهور آوردی که بده لیدت السحر و لیس کوشش سحر را
محبوبان نفس و بر بدان غریب روضه شهود و معروض داشتند
که کمال عشق مانده بود که منبع جلال فیض و محزون سحر کمال است از اقبال
باز گران ریاضت جاودان ببلال نمیگیرد و از ارتکاب شدت اندر دست
نمی آید

اشتیاق کسب

اشتات قرب بنسایت و اسیر و اقرب بنظر طلب از سجد
معبود که غریب معبود است سیر نشود و در حب بند و محرم در صفت
ارباب معرفت و اعلی ب و جود حالت اعیان

جلاله و غم ناله الا ان اوليا الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون
 لهم البشر في الدنيا والآخرة حديث عن عمر رض قال قال رسول الله
 صلعم ان من عباد الله انا ساء لهم بابنياء ولا شهداء يعظمهم
 الانبياء والشهداء يوم القيامة بمكانهم من الله تعالى يا رسول الله
 صلعم تخبرنا منهم قال هم قوم تحاتوا بروح الله علي غير ايمان بهم ولا
 اموال يقاتلون بها فوالله ان وجوههم لنور لا يمحون اذا خاف
 الناس يوم القيامة ولا يحزنون اذا حزبت الناس وقرأ هذه
 الآية الا ان اوليا الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون رواه ابو

داود مشهور

٥

به رفعت و صحرایی بیچون جان شان به روح شان آسوده و در
 شان به جسم شان را هم ز نور شسته اند تا روح و از ملک بگذشته اند

بیم

نیت آگهی آگهی کبابی و نوزاد خوف عظیم و لایم کز نون سپین
 سوزنی سوزنی سوزنی کیو مهور انجوا گنگ ازل می نه شکایت حوت
 سلطان العارین شیخ یزید بطای تو عاصه را گفتند چگونه باطل
 کردی و چه حال شب بروز آوردی نه بود که نزدیک من از معاش
 نیست و ز شام خبری چه که شهاب را جانم ازین عالم دور گزین
 آشیان

و ستانم عطیات معیت معطرست و مقام سری عزت خالص اوست
 فی مقصودش غنایک متشر و حجه نوزدهم
 آیت

حدیث قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم حاکم عن النبی صلی الله علیه و آله

و تکی لایسعی ازین و لاسطانی و لکن یک منی عبدی المومنین

منوی ای هزاران جبرئیل اندر ایشان صد سیحی نهانی در جوش خفا

ای هزاران احمد اندر خاترن گنج ربانی نهکان در ساتن پیکر چه دارد

خاک شکر خبری از درونی دارد صفات انوری و بیست هزار

آبی بی بی بن قمار

حکایت مربع نشین بیابان

مقتضای خاطر والی آثار رحمة اللہ دیده عبیرت بیخبره صنعت کشانی

فرمودای شیونگان حسن صورت و ذریه گان جمال بیت بارگه درون

آیند و از صنایع بصفت الثفات نماید و خزان کنت کنت

منقیا را بمقتضای عرف و فخره نقد عرف به کشاید زیر که

بارگاه سلطان حقیقت و جلوه گاه شاه جلاله بیست و یکم خواجه

وللا تلب المؤمن عرش الله تعالى بدون انسان كائين ثبت و حصول
 منزلت محبوب بي نشان بحسب مضمون نبشأت شعون فاجبت
 ان انزوت فحدوث الخلق بجزو عنان لم يست جنان فكل من درجه
 ليست ثم در جنت جوهر حقيقت انساني و علو مرتبه تليق و تعالى
 است

حريث

خلق الله آدم على صورته متفق عليه مشوي
 كنج تخفي بدو نيري چاك كرد

ده پديد آمد چو آدم شديده : زو كسيد پر دو عالم شديده پيو چي
 آدم كل الله حي آو جليلي جا : كعبه و ايهوي آو : كوه بروجي پوجيا
 حكايست

سحاب رحمت خالق الانام صورت تمیز یافت و دست قدرت سرمدی
بحکم خورشید طینه آدم بیدتی ایت و بود ملائک سجودش را بفرشته
حسن تقدیم بر فرودخت ملائک سبیل علامت و حامل بار و امانت
تا جبر متعلق تدلیس و اغدار از ل غزازین با پهنش و برافروخته مجرسته
نقاره تصور بر آن تدریج سرشته بر زمین آمده و بقوت لطافت و
غالب جوتف آن بیت مشرف ساری شده بعد و بنود تقدیس
و جود اطلاع داد که داخل این پیکر ابدان مشرق جز یکسره تپی
در دین منظور نگردد و دیگر گسبندی بید که مکنون و جوتف کرامت متواتر
و محسوب رحمت متکافرد و جوتف کالبدش به نهی معیشت که دست
هد که چون بن پیشیاد از ان بستاند رانی اسرار کلمه های مدخل
نخستین یک شاخ خیال را یک کیفیت آن گذرسته حکمت نشمید
زیرا غیرت الهی پیرایه آن مکرر از نامت های خطایین عالم
و لا تعلون کشیده است و آن خوت خاص پروردگار را خلاص را بحکم القاب

القلب حرم الله حرم الله ان يلعب فيه غيره بكنهه ما وای کبرای خود
گزیده بپشت کلمه در نخل و توتیب حق عزوجل است
حال الله تعالی جل جلاله و تم لواله مثل الذین حتی الذاریته ثم لم

يحملوا كمثل النمار يحمل أسفارا حديث من الحسن البصري رحمه

قال العالم عثمان تعلم في القلب فذلك العلم النافع وعالم علي السلام

فذلك حجة الله عزوجل علي ابن آدم رواه الدارقطني معتنون علم چون

بر دل زنی یاری بود علم چون برتن زنی باری بود علم بود غیر علمی

عاشقی با بقی تکیس بپیس شقی و دفتره صوفی سواد عشق و کوه

جنه دل اسخید همچون برف نیست بهیست اکثره الف چوب

ورق سیب و سار و اندر کین اد جبار پنا پرتند و کثیرا

حکایت از مخدوم محمد عارف سیستانی قدس سره مروی است که

سلطان العلماء علامه الوری موسس اساس حقول معانی مولانا
سید الدین قنبر زانی وقتی بخدمت سرایا معرفت یافتی محفل
عرفانی تربت ساغر و جودان منقش تین دورن حشمت اطلاق
حضور مولانا غامضی حمید الدین ناگوری قدس سره شرف شده
بعضی رسانید ترقب دارم از علوم قلبی و فیوض و تهیی بدین
مسئله قد نور روحانی و مقبسه خیالی سبحانی حریفی زمینی و
مشکوة حدود در حجاج قلب این سرایا طلب را با یقین و مدباح
سیر منور کنی فرمودند معلوم باد که نتایج علوم ظاہرہ انست
بدان رموز طایرہ بنما به موم است بمقابلہ غسل و حصول این
درعائست به تو حیل با سواب مشکل نخستین نایره عشق و
مستی بد القدر التیاج یا بد که موم شعور کلی برآه اجمال
شع بد و آتش و جد استی چنان شعله افروز که عقول تنگی
را خرم بسوزد انگاه تنگ سینہ طالب بی کینه مالا مال

اگر بین بیوضات لدنی شود لب زین شهید

حالات سلولی گردد پس اگر استقامت انقباض و انقباض انقباض

نوع منسوب فی داری و زخم و ختیا و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه

تموتوا سیاری بکم مضمون اعتبار مشغول و اهل البسته بنه و عتبه

عتبت بشاه

عزرا مجتنبان علامه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه

و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه

تایع نشسته باده کشی پیمان احدثت نبرد است و عتبه و عتبه و عتبه

و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه

و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه و عتبه

فی الاخرة الا قلیل حمیدیت عن ابن عمر رضی الله عنهما قال اخذ

اللقی صل الله علیه و آله و سلم ببعض جسدی فقلل کثر فی الدنيا

کلاکت غریب ادعای السبیل و عذرتک با حجاب القبور رواه
 البخاری متداولی ای که حشرت نیست از دنیا می دونی صبر چون داری
 ز نعم الماهرون با یک حشرت نیست از یک پلید صبر چون داری
 از آن است آفرید با اندک اندک خوشی کن با نور روزی تا خوش خفاشی
 نهانی بیغیر و زیست شک و هیچ نه شکلی شهری پاسب شهری
 بیدش سان شهری با منته پنی میرج تون منته پنی و قتی منته
 شراب بدن منته پنی میرج تون منته پنی و قتی منته
 کلیم الله علی نبینا و علی السلام من الله العظیم بشارت مکاتبه غروب
 بی نشان مشرف بود سامع و حای آن شریفه کلام ربانی صلی
 بی کیف بی حیرت سبحانی شود که بجانب علان مجذوب جلاله در آن
 در خوش باوه عثمان است قدم رنج لغزائی و بطریق میانی
 میان ما و او مصالح نهائی صاحب ید بیضا مامور تا ضرب
 بعضا دولت چارچشمی و دریش و جدیش حاصل نموده

ابلاغ پیغام مصالح نظام فرمود مقید شایسته حال اظہار نمود که به
سمیع این دل شده حیرت زده سیه شده گشتا بدین چون
خود را بر جان و دینم سستی گردانیده از عمر شربت

حالتی مختصر به توبه احد الامریا شایسته در رخ مناقشه و توبه بنی احد

که این مجرم معتزل محزون تسلیم را به احوال خود بهمرزات پیرو باقی
این بیخبر از علم شریعت شایسته غلام دنیا و دنیا پرور بگذر حاصل

مستورانی او دستور دارد مهوره گشته به سر رفته تا جان محبوب
که از سبیل تجارت تنجیم من عذاب الیم بنایت دور دار داده

تجربید و شهادت آتش توبه چون چشم بال تعبداً آن محبوس شایسته

فوالعجلان شود خود بخود بصلاح و عباد او و زود تر زان بخت که ای پادشاه
عذر تجا سران بازده احقر سپید و بخته تعذیب این سنیانان که
دو مرتبه ایست که استخوان علیهم السلام اند هزار کوره نیزان آماده گیرند
آتشبار مروت و دین محکم اینها کتفم بتلاقی تنم بکدم که ناشی خسرانم
نشانند و از استراحت ابدی و منافع طبعی سرمدی تجارت خسران
و لا آخره در حقیقت بود در تاسید بکار و تخصیص عنایت است
حال الله تعالی جل جلاله و علم نواله اقمین هذه الذیث تعجبون
و تفهمون و لا تشکون و انتم سادون حدیث عن عقبه
بن عامر قال نبی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم نقلت ما
البحار قال املک علیک سائلک و یسفک بشک و املک
علی خطیک راه احمد و الترمذی هشوی نوکه یوسنیستی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

و سوال از پیرش بود چه شفیقه در حال ایستادن
چون وضع تنگی دلی و این گفت گشته خوانم ز خود و تن
خدا از طبیعت و جو این استقام تواند نمود و اگر شیدا
این منتظر بود از نظاره آن شیرین جواهر با حسن و غفر و حسن
زیب این مرتبه جان به در صف حسن و تقوی و حسن زیبا
امیدار بود به در خواسته ها و اموری که از دسترس
در حصول صدای پنهان و انقلاب بنای است و حال آنکه
چون حلال و عزم از دسترس ما فی صدور هم من حسن خبر
من تحت هم الامان از نصیحت عن النفس و هم الله تعالی قال
قال فی رسول الله صلی علیه و آله و سلم یا نبی الله قد
ان تصیر و تحیی و یس فی تلک بخش لا حزن فافعل

عبدالرحمن بن محمد بن عبدالمطلب

احمدی کلاں کی دولت آباد تھانہ میں

کتابخانه عمومی و اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

ایستاد عالی حضرت مولانا صاحب

شک و تردید نیست که این کتاب در دسترس عموم است

راست به خود دانم که چه بود و چرا بود

بسم الله الرحمن الرحيم

جاری و جاری است و در این باره هیچ شک نیست

بسم الله الرحمن الرحيم

پیش روئے کار و دین و جان در اندیشه کمالی میسر می آید

مجلس ششمین در تاریخ اخیری و عصر است و در قاهره و هندوستان

عالمی مہر و انعام اور راستی و درود ستانی

بگویند و بسیار پیوسته گاهن عطف نیست علم بیرون و نازد و بسیار بود و نشانی
عالمیه و شخصی و عیون و ظهور و غیاب از زوایا و در اوقات بر می آید و هرگز
در آن بیغور و در او بر یک در ممکن نیست که نوری و در هر آن که آن جامع
حق است سرور که بی پی نبوده سرایان طلب آفرین سرایان شود و به
گروه و در به و در خون و در آن جماعت مشهور شده و هر چه
در سید و قمار و آن نرا نمانده و در خواجاه و در نمانده و در نمانده
نماند و هر چه در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند
گروه و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند
به هر دو و تیره از شیر و نماند و در نماند و در نماند و در نماند
مشهور که گروه و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند
نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند
نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند
حصول نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند
نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند و در نماند

رجوع به دفتر مالی و انشائیاتی

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

1965-1966

قسم حقوق

32, 34

100-443887-100

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلسه ۱۰۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

1945

تاریخ تالیف ۱۳۰۲

مجلس شورای ملی

جمال محبوبی که حبیب النور و صفی القاب است و گویند که
 لا حرقه من سواک و غیره از عتلی و تنبی الهیه بعد از من غلو و شایع
 و است و مشرف شده اندیده فرمود که اگر دیدید مشتاق با و از
 دیدار آن سلام حلوه و سرار بخش شود روح خوشی و نوع بجا
 پاری بدو و تنبی انوار و در دلی شیفته ساختن و تمجید
 پر جاده طاعت و فایده و کمال آشفته انفس و غرض از این حصول
 از دست ندم بکس و بعد طاعت عاشقان جلوه جلال و عزت
 است و در این عبادت و احوال و پر تو جلال با کمال و شایسته
 در تمجید و تکیه بجا آورده و تحمیل مشایخ و انبیا
 الله تعالی جل جلاله و علم نوار و کسب الانسان الانما سی
 و ان سویه سوف یرکب جنت عن ربیعته بن کعب
 تعالی است بیت مع رسول الله صلی الله علیه و سلم غایت
 بود و نموده دعا به تعالی بی علی قلت اسألك برأقتک

[illegible]

100

و این است که هر چه در این کتاب است
در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
در این کتاب است و هر چه در این کتاب است

3

[illegible]

بعد از آنکه فرموده متفقدین از راه و بیرون
بودن با عتقاد خود و حسنه چنانکه در کتب مذکور شده است
ازین حاصل کرده اند که هر کس که بخواهد
پند

در حسنه و در دوق چنانی خیر

تذکره

یا عبادي الذين اسير فو على القابم لا تقصوني شيئا

ان الله يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من سأل الله عفو عني

وامره وستر له ما فعلت من كذا وكذا كفبت ما فيه عني ذنوب

عن شريك عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من سأل الله عفو عني

ذنوبه وستر له ما فعلت من كذا وكذا كفبت ما فيه عني ذنوب

مجاويد استا برین مشو مانند

در کوه دانا، تو گوید برون شده است، باکره یاران دار و سوار است
بیت، عین مانی و حق بیای در او عشق چه شکسته شوی
پنج

خود محبت پاک، بگره نداشتی یکبار یکی متعبد بود و دیگر بدست
پس وقتی عابد در عشق خود را از معصیت و زنی مانده کرد
و چون به راهی بر زبان آورد، چنانکه روزی زاهد عالمی را در کتب منجیات
یافت، بسبب غیرت با او بسبیل زجر و بویخ نماند، بستاند
فردی که بعد از این و شد داشت که عاقبت کار دینی گشته و از حجت
آزاد گشته بود، بدینسان چنین اعتراض و بار و بار کرد
ترا بچشمه گنجی و اندیشه و اند و رفق و عشق معابد خود
بیت تو نداده اند، بدار آنجا که کلاه بیداری بپوش داشت و

شانی

مستغنی از هر چیزی جز یاد و نام او

در دیوانه‌ها امر بد و ناهنجار

نوشت در لبت چون تو صفت یاب و گفت تو از دست پس

چون مستغنی بود و کینه

پادشاه اندواری حاضر آورد گشتش الهی بختی بود

در محبت انتقامی

سید و امیر و شاه داشته نوشته سوء القضا را که اگر

بیمه و امانت است و در محبت نه مستغنی بود و محزون

در قرب شمع و سعادت رحمتی گشتی عود طوف

گشته جان ترسد در دوزخ و پیران و پادشاهان

در دوزخ تمام تا دخیل عقی گشت و برادر خود و بی خان

انتقام لغت و غریزه بر سر کوه خشت خوری عذاب رحمت آفتاب

من حور و بختی است و طبع در گاه رحمت آفتاب

لانه او طاعت الهی و اطاعت الهی و خوف و محبت الهی و غیره

قد بر وی الهی و راه الهی و راه الهی و راه الهی و راه الهی

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

این است که می بینیم که این است که می بینیم که این است که می بینیم

برین بستی برود و بود انوار انوار
 نی فرزند خدای امانخواه خوشی بر او و انوار
 کرد بر سر پیرانش که باعث فرادستی بنیاد و آه جان
 بود فرمودت حق در حق تعالی در عالم مرتب ابدال واد و دیار
 سلطان حقیقی بدانی منوال است و صفاتی ارباب مجاهد را
 تیر چرخ بر احوال بقدره معنی متناوب در سببیت هم
 آیت قال الله
 قل من جاهدکم فی الدین و النفس فاجاهدوا فی سبیل الله و فی سبیل النبی
 یستعنون انکم فی الله و فی النبی

مقبول این دنیا جو سنگ و پیرانه اند و در شورش اینها
 که پس بگازد اندر اهل دنیا بسیر در غفلت اندر مرط مانند
 و گشت بشدت اندر اهل دنیا چه کین و حین زین و لعنت الله

[illegible]

بیر که فتم الامیر علی باب القیاس قریب و زینت النقیص

علی باب الامیر ثابت در حین شمع هم گریه خاطر غلام

بمواصفت و نیای دلی افرو جام آیت الله

و اذ در او کس و حده استنات قلوب الذی و اذ

منوی با آفرین و اذ اذ کفر کندی منی و دونه اذ احم است شری

دریست من الی سیرت جسر قال قلت حول الشیء عظام الریاء بنی

المودین و جنته العافری و اذ اذ سم شدیدی

کرد و کوریت پیر طاعت

کنند و کوریت پیر قو پوشانند یسین ای کمان فی حسن و اذ

نما دید از طمع و در تو صد کوری فرا از طمع و بیت مردم علی

عری و یا با صفتی و کوریت جیان چشمه نو از کانون لواء

نهایی جوانه الطیر و اذ و صبح و کوریت و یا با صفت

عطای سعید بدین دایره علویان و طایفه مصیبت اندوز
ریش مشی و سستی که در آن وقت از تو شد و آن کی نیست عین سعید
درویشش اندک او پس از آنکه مستی تو شد و تو را درین مقام
بیابانی بی خبری که با او در آن وقت چند که نمود و کلامی که از
خویش گوید و در آن وقت معلوم شد که او در آن وقت که
وفاق پیدا کرد و در آن میان سلاطین و شاهان و در آن وقت که
بویا شدند و دیدند که این مقام آن است عین سعید
حرکت آن خویش را در آن وقت که در آن وقت که
چنان شد که آن را در آن وقت که در آن وقت که
از و معلوم است که در آن وقت که در آن وقت که
رفت و در آن وقت که در آن وقت که
نرسد پس عین سعید در آن وقت که در آن وقت که
آید

الله تعالى من عبادته ومن توبته من توبته والحيوة الدنيا والآخرة
 والحق صاحب من ابي بريدة رضي الله عنه قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وآله وسلم من شئني كمثل

وَبِهِ الدُّرُوبُ الَّتِي تَقْتَضِيهَا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مخبره چنانچه اجتناب مسکن و قهر نسیم مان الله یورجیم ایم اقلیت
رواه ترضی و البیسی فی شایع لیمان شویب از دنیا اطفال چندین ایست
در حضور غیب که با خبر گشتند اطفال مندر این ادویه و شویب
از کادکین از برای امتحان خوارینیم نیک اند سر منم بار و منم
بیت لکونی با تین کانی پی پی فی تاشن چای پانده چینی
پانده سین الیوتی لیج با سئون چام سچ: آپو کری الشیر
سکایت سرست پمانه حق منوم عبد القدری ام منوم و لی
عبد خابوس عتبه فکک رتبه درگاه از شش اشیا نیوی که دیده
در حنی شغور بودن آن حضرت است و شش از همه باین نامی و کلان
آشتیانی بحضور و امر اسرار و شکراد و حد است که هر سه چند از سانگی
نی نندنی بکام جانی تشنگان مهابی حتی بر بنید و مورقالات
فدلی آیه تشنگان تیغ محبت از طرحات اثبات به انگیزید باین محبت
نکته از این که بدو است و شش شتغال داشتند شکراد و حد است الهام کرده

[illegible]

جانی حاکم آسودن از آن کی که ز ملک به ملک پستی کردن ملک
 بآست: لا یزنی بک لک بعد م کنون الکی تیا حکایت وقتی سانی میگردد
 اسرار الی و سنج کا شاه دارالم یربی شیخ ابو بکر شعیبی مدینه منوره بغداد
 امامت ملازمت داده از نشد حق را از میوه و ده اگر درین ملک از ملک
 نکی بیگانه کنی شد من یافته و هر سینه بوسیت از انش و فانی یافته شمع
 و از هم عبودیت می شدم شرف و عا شدم و اگر مرا هم درین است ترک داده
 در عقب بجای معنوی میروم هر نفس اسودم جلی از از اوج چیدن خود
 بکزنک کونی تیرا شد چرا که داده ظاهر نشان بسبب ترک و زلفه بجز
 سبب خراشید شود و عافیت کور باطن از ان کسرم عبادت نشان در جلی
 و عبادت خواهند افروزد در کسب ششم

آیت

انا عرض الاله انتم علی السماوات والارض

والیبر غابین ان الذی یحیی و یمیت من ذنبا و جعل فی الانسان الله

کون ظهورا جهم را محبت است عن این طایفه نظم علی علی بن

جنوبی ایشیائی ریاستوں کی فہرست

[illegible]

سراج طوفان حقیقت آگاه به هر طرفت عارفان استیلا به هر
حق مشهور و مطلق است شده است و هر که در حق و اوفان
علیا و توحید و رفیع بطریق حکما شفا از حق و مشهور است و توحید سعادت خود
جمیع که جوهره ایشان جام ارشاد و نایب ایشان سعادتی و توحید و توحید
و حکم است انفراد و احسن بکمال است و سرور و شادمانی
نشریح قضیه است قبول لب یکتا و نه بعضی از جوانان درگاه پادشاه
ایش خبر جنگاه و تفریح که در وقت جوانی و جوانی و جوانی
بجانب استیلا به پادشاه و تفریح است که حکم خود را و تفریح و تفریح
ایش چنین امر عالی است و پادشاه است اندر آن که در وقت و تفریح و تفریح
توضیح و اندر که تفریح و حضور و تفریح و تفریح و تفریح
جلالت و تفریح جوانی و اندر که یک و تفریح و تفریح و تفریح
به عدلی بکارند و تفریح و تفریح و تفریح و تفریح و تفریح
به موجب فرمان مینم من خضابه و باره الارض به تفریح و تفریح
نظم بر در میگذرد و زمان قلندر باشند که ستانند و درند و تفریح و تفریح

و بسوی جوی یک پیکر زنی عجب در آن نفس روان

الهی صلو تات

وین دخت من خایه و شادی بدین گمان منم هر بار زنی

دارد و اندر جوار میرد بی شک و یاری نماند و تمام است

و در هر گمان به این جور اندام ای بیرون من شک و یاری نماند

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

ملکی چنان آورد که در آن روز که در آن روز که در آن روز که

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

بیست و نه ساله و بیست و نه ساله و بیست و نه ساله

سید الشہداء سیدنا محمد بن علی بن ابی طالب علیہ السلام

مجلسه ۱۳۴۳

[Faint handwritten signature or note at the bottom of the page]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

کتابخانه و اسناد و کتابخانه های دولتی و خصوصی
کتابخانه های دولتی و خصوصی

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلسه ۱۳۱۳

بسم الله الرحمن الرحيم

نسخه از توفیق نامه به امیر کبیر و امیر قزوین

[illegible]

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has declined from 760 million to 600 million. The number of people who are malnourished has declined from 1.1 billion to 800 million. The number of people who are obese has increased from 100 million to 300 million. The number of people who are overweight has increased from 100 million to 300 million. The number of people who are obese and overweight has increased from 100 million to 300 million. The number of people who are obese and overweight has increased from 100 million to 300 million.

100

[illegible]

و در این کیفیت شایان است که اساس و ستون این شخصیت شایسته و صالح

و در این ملک و در این مملکت و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

تاریخ تاجیکان در ایران

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a religious or philosophical treatise. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines across the page. The content appears to be a discussion or a sermon, with various phrases and sentences. The handwriting is somewhat faded and the ink is dark, possibly from an older manuscript. The text is written in a right-to-left direction, as is traditional for Arabic script. The overall appearance is that of a historical document, possibly a manuscript or a printed book from a past era.

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible]

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

[illegible]

قالوا يا رسول الله انما نريد ان نعرف الله
 ونعلم ما يحيط به من الخلق والاعمال
 فقال يا ايها الذين آمنوا اني قد علمت
 ما تنزلون من الكتاب والاعمال
 فقالوا يا رسول الله انما نريد ان نعرف الله
 ونعلم ما يحيط به من الخلق والاعمال
 فقال يا ايها الذين آمنوا اني قد علمت
 ما تنزلون من الكتاب والاعمال

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰

دعایہ کے لئے دعا ہے کہ یہ سب کاموں میں کامیاب رہے۔

نقد و نظر بر کتب و کلمات

الکرام علیهم السلام

نویسندگان و مؤلفان

عزیزان و محبت‌داران

مکاتبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

مکتوبات و مکاتبات

Handwritten text in Urdu script, likely a list or index, written diagonally across the page. The text is highly faded and difficult to read, but appears to contain names and possibly dates or locations.

